BIBLIOTEKA
Zakł. Nar. im. Ossolińskich
XVIII 20

KROTKIE ZEBRANIE

ZYCIA WIELEBNEGO

IANA

Z DVKLI

Zakonu Braći Mnieyſżych S. Franćiſzka Obſerwantow

PRZEZ

X. Iana Thomaſza Ioſephowicza Philoſophiey Doktora, Kanonika Lwowſkiego. I. K. Mśći. Sekretarza &c:

z rożnych Authorow.

SPISANE

Na wiekſze Chwáłe Boſka y uwielbienie Tegoſz ſługi Bożego, z dozwoleniem Zwierzchnośći do Druku

PODANE.

ROKU PANSKIEGO 1702

We Lwowie w Drukarni Koll. Soc: IESV

BIBL. Z.N.IM. OSSOLINSKICH

XVIII-20-III.

BIBL. Z.N.O.

Dobywanie Lwowa, przez Kozakow, y Tatarow,
w Roku 1648. Dnia 11. Miesiąca Pazdziernika.

Sculpsit Leopoli Cas. Andreas Niedbłowicz.

CONSTANTINUS ZIELINSKI

DEI & APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA ARCHIEPISCOPUS LEOPOLIENSIS

LIbellus hic cui titulus, *Krotkie Zebranie Zyćia Wielebnego ſługi Bożego IANA Dukláná*- Tum & Tranſumpta ex varijs Hiſtoricis & Scriptoribus de Venerabili ſeruo DEI IOANNE Duclano quoniam nihil contrarium Fidei Catholicæ & bonis moribus diſſonum in ſe continet, ut lucem publicam videat, imprimendi facultatem concedo. In quorum Fidem manu propria ſubſcribo- Datum Leopoli die 3 9bris Anno a Nativitate Dni 1701

Conſtantinus Archiepiſcopus Leopolienſis mpp.

BIBL. Z.N.IM. OSSOLINSKICH

A R. P. MINISTER PROVINCIÆ RVSSIÆ
Fr. DANIEL FOLCIKIEWICZ
Ordinis Minorum Regularis Observantiæ
Prædicator Generalis, Sacræ Theologiæ L. I. Procurator Beatificationis & Canonizationis VAS Dei IO. ANNIS de Dukla Definitor Generalis totius Seraphici Ordinis Almæ Provinciæ Immaculatæ Conceptionis B. MARIÆ Virginis in Russia.

MINISTER PROVINCIALIS

TAndem aliquando inter tot Regni calamitates & angustias angustissimaque præsentia tempora, augustum nec non gratiosum, Venerabilis servi DEI IOANNIS de Dukla nomen (elaboratissime a devotissimo Cliente suo toti Orbi Sarmatico, præcipue vero nostris Roxolanis partibus, in Libello dicto *Krotkie Zebranie &c.* promulgatum) devotis suis vix non continuas eiusdem Venerabilis servi DEI gratias agnoscentibus, breuiter compendiose atq; clarissime innotescens lucemq; publicam mediante typo exposcens, Authoritate Officij nostri, hoc approbamus; & confirmamus. Quatenus pro meliori devotorum Utriusq; sexus informatione, typis mandari possit & valeat. Datum in Conv. nostro Leop. ad S. Andream, Apostolum 11 Februarij Anno 1702.

Fr. Daniel. Idem qui supra

IAśnie Oświeconym, Iaśnie Wielmożnym Wielmoznym, Ichmościom Panom Senatorom. Dygnitarzom. Xiążętom, Vrzędnikom Ziemskim, Grodzkim, y Całemu Rycerstwu, Xięstwa y Woiewodztwà Ruskiego, tudzież Szlachetnemu Stołecznego Miasta I. K. Mći Lwowa oboiemu Magistratowi, y wszystkim Obywatelom iego. Panom, Patronom, Protektorom, Dobrodzieiom, y Fundatorom Naszym.

PRowidencya Pana Boga Naszego w miłosierdziu nieprzebrana, w rzadach, y sprawach swoich niepoieta, lubo wszedzie obecności swoiey łask y Dobrodzieystw oczywiste czyni dowody, iednak tam sie naylepiey wydaie, kedy y rozumy ludzkie rzadzić, y radzić nie umieia. Iasnie Oświeceni, Iasnie Wielmożni Wielmożni, Szlachetnie Vrodzeni Mći Panowie, y Dobrodzieie Nasi. Przyznaio to wszyscy Politycy, że kedy

defi-

deficiunt humana auxilia, Diuina incipiunt. *Dopiero w ten czas wszechmocność Boska* brahium potentiæ suæ *iawnie przez przyczyny Swiętych swoich odkrywa, kiedy* Symptomata Monarchiarum, fata Regnorum, triſtes Periodi, *płaczliwe woyny, nieopłakane łzami kleski, oſtatnia, iakoby* tumulum. *kwitnącemu Państwu gotuia zgubę; ſtawiaią woczach ruinę. A za niedoznawała tego* Antemurale Chriſtianitatis, Murus aheneus *całey Europy, ulubiona Oyczyzna I.O.I.W.W. WMM. PP. wtak wielu ſtraßnych y prawie fatalnych ſobie rewolucyach? z ktorych, że* poſt ſpes conclamatas; *nadſpodziewanie, iowßem zpodziwienię wßytkich Narodow, z ſamey ſmiertelney toni wybrneła y na brzegu ſzczęścia przeßłego ſtaneła, a za nie ieſt* hæc mutatio Dexteræ Excelſi. *Doznały, y owßem oſobliwßym ſpoſobem, całe Przeſwietnego Xięſtwa Ruſkiego tuteczne krainy Protekcyey Boſkiey, potężnemi roznych narodow (a kto zliczyc może iak wiele razy) zdeptane woyſkami, krwią ziemianow ſwoich, bardziey niżeli wodami oblane, wiedzie puſtynia, y oczywiſte niestateczności* in humanis *ſzczęścia: a bardziey karzącey ſprawiedliwości Boſkiey theatrum obrocone. Samo to Przeſławne Miaſto Lwow, w wierności ſwoiey,*

prze-

przeciw naiaśnieyszym Maiestatom, y Rzeczy pospolitey Polskiey stateczne samemi nieszczęściami Krolestwa naszego nieprzełamane, żywym iestwizerunkiem miłosierdzia Boskiego nad soba, kiedy od Roku 1340. ktorego przez Kazimierza wielkiego odebrane, wiak wielu strasznych niebespieczeństwach swoich, dziwnym mocy Boskiey stosobem, inter ipsa discrimina zachowane zupełne zostało A za niebyło mnogością tak wielu potencyi ścisnione? bitnymi woyskami Litwy w Roku a 1349 Wołochow b Turkow b Tatarow b 1498 Item c 1509 Kozakow d w Roku 1648 Moskwy e z tymisz kozakami w Roku 1655 Turkow, f Tatarow, Multanow; Wołochow y innych z nimisz złączonych. A z yatyckich, y Europeyskich narodow w Roku 1672 Dzikich Tatarow incursyami, nieprzeyzranemi tłumami (zliczyc y pamiętać trudno) iak wiele razy oblężone obegnane; bliskiemi okurzone ogniami, Szwedow y Węgrow zbliżaiacych nieustrasone furya, nawet samymze domowym zamieszaniem, za naszey pamięci uciśnione, przypadkámi ciężarami. roznemi exakcyami nad zamiar ciężkiemi difficillimis quibusuis Reip temporibus uciemiężone.

a Kromer Polski w księdze. 12 fol. 269 b Tenże w księdze 30 fol. 581 Michouien. lib 4 fol. 353 c

Gua-

Guagnin Polski fol. 119 *d* Vesp Kochowski Annal. Pol. Clim. 1 lib. 1 fol 81 *e Tenze* Annal Pol Clim. 2 lib 1 fol. 36 f Bartholom. Zimorowicz cui titulus Leopolis.

Ze sie to onim wprawdźie mowić moze co o Mazsiliey sławnym niegdy wiernośćią y cierpliwośćią Greckim mieście Poeta Rzymski napisał.

Semper in externis populo communia vestro.
Massiliam bellis testatur fata tulisse *Lucan. lib.* 3.
Comprehensa est latijs quoecunq; annalibus ætas.

Dziwnie iednak iuß prawie in ore gladij & urgentis fati *opuszczone od wßytkich, y częstokroć zdesperowane od Boga samego salwowane, w ßczupłych wałach y siłach swoich, y siebie y całe wsobie Xiestwa Ruskiego krainy, iako Metropolis zachowało wcałośći. Prawda ze pracowały wtym Naiasnieyszych Maiestatow z niebespieczenstwem własnego zdrowia vstawiczne prace, trudy, starania, pracowały zdrowe y mądre Senatorskie rady lali krew odważni Kawalerowie, tamowali impety zbliżaiącey ruiny piersiami swoiemi nieustraszeni, y samą smiercią Polscy Hektorowie, siebie samych, iako on niegdy Rzymski Kurcyusz,* in voraginem malorum *w kraiach tutecznych* patentem *dla zachowania*

nia Oyczyzny, devotam pro bono publico rzucaiąc victimam. Ale trudno nieprzyznać że naylepiey broniła wszechmocna reka Boska, niezasypiała nigdy, w zachowaniu czuiąca zawsze nad nami dobroć Pana Boga, iakoscie to y sami 101WWWMMPP. widzieli, y nie raz uważywszy rerum & temporum statum przyznali Nisi Dominus custodierit Ciuitatem frustra uigilat, qui custodit eam. Psal 126. Wtym ieanak naylepiey wydała sie łaska niedostępnego maiestatu, że z osobliwego miłosierdzia swoiego takich nam Patronow, sług sobie ulubionych prowidowała ktorych modlitwy były in labore krwawych fatyg requies, ab æstu woiennych upałow, wdzięczne y bezpieczne umbraculum. Tać to protekcya swietych Panskich utwierdzała Pańskie intencye szczesciła przedsięwzięte Iasnie Oswieconego Senatu zamysły y czyny Rycerstwa Koronnego wstawiała, Prowincye y Miasto tuteczne broniła, tłumy y woyska wiekse niżeli Xerxesa nieprzyiacielskie, aby były nie tak iako mogły szkodziły, straszyła, mieszała, y nazad cze stokroć z konfuzya zgranic Polskich odpędzała.

Iest miedzy tymi Krolestwa naszego Patronami Obrońca y osobliwym Ptotektorem lubo nie wszystkim ieszcze wiadomy, ale na Protekcye kraiow tuteczych

z mi-

z miłosierdzia Boskiego prowidowany; ubogiego Zakonu naszego zaszczyt, Wielebny IAN z Dukle Cudami y łaskami do tych czas słynący, Pokazuie to iawnie Rewelacya w Punktach sub num. 34 Item 40tey kśiąski wyrażona: y sama Naiaśnieyszych Monarchow Polskich, Iaśnie Wielmożnych Ich MMPP. Senatorow Koronnych, y W. X. Litewskiego przy Grobie iego złożone votа Kawaleryey Polskiey zawieszone insignia, Miasta całego y okolicznych kraiow tutecznych suppliki, y nieustaiące do niego Nabożeństwo. Są tego świadkowie y sami przezacni Antecessorowie IOIWMMPP. y Dobrodzieiow naszych, ktorzy przy expostulacyach Monarchow Polskich y swoie pro Beatificatione onego do S. Stolice Apostolskiey prozby taczac, świątobliwości, cudow, y łask Boskich przez przyczyne iego odebranych nie omylne dali, y donieśli kilkakroć świadectwa. Wiec przy podziękowaniu naszym za podiete starania około czći tegoż wielkiego sługi Bożego, chcąc ponòwić pamieć Imienia Iego, iuż podobno wniektorych mieyscach tuteczney Prowincyey dla ustawicznych woien y rosterkow opuszczona, a naybardziey niemogąc taić Dobrodzieystw Boskich, ktore Bog przy Grobie Iego, y na wzywanie rożnym proszącym pokazywał, y po dziś

dzień

dzień pokaże; to krotkie zebranie żywotá Iego od Osoby nie naßego Zakonu, ale innego Stanu y powołania dobrowolnie, wiernie, y pracowicie ßpiſane, nie komu innemu, tylko IOWWWMMPP. y Dobrodzieiom naßym, iako Protectoribus, Benefactoribus & Fundatoribus, tudzież Szlachetnemu Miáßtu tutecznemu, iako Cultoribus & Cuſtodibus Ciała Iego, oculatis teſtibus Cudow y łaſk codziennie uznanych, na znak wdzięczności za dobrodzieyſtwa Zakonowi naßemu szczodrobliwa reka wyświadczone konſekruiemy, pod protekcyą Wielkich Imion IOIWWWMM Panow lubo rzecz mała y ſzczupła, ale iako ſobie tuſzemy dla Cnòt tego Swietego przyiemna zkładamy, y aby Pan zaßłepow na Domy Prześwietne, na Oſoby przezacne; wßyſtkich y każdego zoſobna IOIWWWMM. PP. torrentes voluptatis, pomyślne pociechy, y pożądane do ßpraw tak publicznych teraźnieyßych iako y prywatnych ßczodra reka zlewał łaſki y błogoſławieńſtwa, przy zachowaniu od wßelakich niebeßpieczeńſtw miłey Oyczyzny y złotey wolności, przynieuſtaiecey czci Imienia ßwego w tutecznym Patronie, ſłowy Proroka pańſkiego życzemy: Lætamini cum Ieruſalem, & exultate in eâ omnes, qui diligitis eam, gaudete cum ea, gaudio

uni-

vniuersi, ut fugatis & repleamini, ab ubere consolationis eius, & deliciis affluatis ab omnimodâ gloriâ eius. *A że dla ubostwa naszego, tudziesz dla ustawicznych Woien, trwog y zamieszania niemożna było przystąpić do processu Beatifikacyey wiernego tego sługi Bożego, odważamy się upraszać IOIWWWMMPP y Dobrodźieiow Naszych, abyscie, dawno wniesione poważne Interpozycye swoie osobliwą teraznieyszą z Woiewodztw, Ziem, Powiatow do S. Apolstoskiey Stolicy instancyą skutecznie powtorzyć y nás łáską swoią wesprzeć raczyli, żeby przy teráznieyszym uspokoieniu kiedy wkráiach nászych za szczęśliwym panowaniem Naiásniey AVGVSTA II. złoty zobfitośćią swoią po tak wielkich woynach zakwitać poczyna pokoy, kiedyiuss e fauillis & cineribus zprochu márswego tuteczne prowincye przetarły oczy, mogł S. Xięstwa Ruskiego Patron ten honor otrzymać, na ktory sobie tak wiela cudami zasługuie. Vczynicie I, O. I. W.W.W.MM.PP. nie tylko rzecz wdzięczną Zakonowi całemu Seraficznego Oyca, przyiemną wszytkim Obywatelom krain tutecznych, ale y godną pamięci nieśmiertelney wielkich Imion swoich, ktorym przy fortunnych sukcessach, zdrowia dobrego na długie lata przy Zakonnych Modlitwach Naszych, życzemy.*

Iasnie Oswieconych Iasni Wielmożnych, Wielmożnych, WWMM Panow Protektorow. Fundátorow, y Dobrodźieiow naszych

Bogomodley y słudzy

OO. Bernardyni Konwentu Lwowskiego Prowincyey Ruskiey.

KROTKIE ZEBRANIE

ZYCIA, WIELEBNEGO

I A N A

z DUKLI,

Do Wiadomości przez Punkta następuiące Nabożnemu Czytelnikowi PODANE.

WIelebny IAN urodził się w Podgorzu w Powiećie Sanockim, Diecezyi Przemyskiey, w Miasteczku Jaśnie Wielmożnych Jchmościow Panow Mniszkow, Senatorow Krolestwa Polskiego, Dziedzicznym, blisko granicy Węgierskiey leżacym, Dukla (*a*) nazwanym, z Rodzicow lubo kondycyi Mieyskiey, ale uczciwych (*b*) obudwuch Katolikow, pobożnością y cnota w kraiach tamtych znákomi-

A tych,

tych, na Vlicy Kaczyniec nazwaney, w tymże Mieście Dukli mieszkaiacych około Roku Pańskiego 1414.

a Pr Cyprian. Damirski in vita fol. 1. Biezanovius 1. Lamp. Seraph. a Lucas Vadingus fol. 169. a Hyacinth. Prußcz cap. 20 fol. 149. b Authent. Instrumentum Magistratûs Duklen.

II.

OKrzczony (*a*) w Kościele u Fary w tymże Mieście, y wychowany od Rodzicow swoich we wszelakiey skromności (*b*) y bojaźni Bożey, dány ná nauki naprzod do szkoły w tymże Mieście przy Farze będacey; potym w chłopięcym wieku według rozumienia niektorych do Krakowa, w ktorym (*c*) potenczas świeżo założona Akademia, iako iedyna tego czasu w Krolestwie Polskim szkoła, naukami słynęła, udał się.

a Fama publica. b Vadingus. c Chromerus lib. Hist. Pol. 16.

III.

TAm Młodzieniec lata zacząwszy, wyćwiczony w naukách, á podobno, y *ad Lavreas* promowowany wielce się cnotliwym, (*a*) nabożnym, trzezwym Młodzianem pokazał, niemniey w naukách wyzwolonych postępuiąc, iáko w cnoćie y pobożności wszelakiey.

a Authent. Instrum: M. Duklen.

IV

POwroćiwszy do Oyczyzny swoiey, to iest, do Miasta przerzeczonego Dukli, nie tylko (przy Talentách nauki, y innych cnot sobie od BOGA dánych) o żadne swiatowe dostatki, y honory niestarał się, ále y o własne swoie dobra, ktore mu, po Rodzicách iego, nie

go, nie pośledną w tym mieśćie chudobę maiących, prawem dziedzicznym należały, niedbał; kiedy miłością Boską zagrzany, uchodząc światowych marności, opuściwszy domostwo swoie, krewnych, y Przyiaćioł, ná Pustynią [a] w lasy bardzo gęste, za Miasteczkiem Duklą będące, poszedł.

a *Instrumen. Authen. Magistratûs Duklen.*

V.

W Tych lasach znalazszy skałę rospadłą, albo raczey iaskinią, ktora się teraz Zaspit zowie, (a) w wielkiey strzemięzliwości, umartwieniu, postách, dilcyplinách, w ustawicznych modlitwách, y medytacyách, oddalony od ludźi, z samemi tylko zwierzętámi konwersuiąc, lat kilka przemieszkał, o czym do tych czas w tymże Miasteczku Dukla nieustáie pamięć, y pewna tradycya.

a *Idem Instrumen Magistr Duklen:*

VI

Z Tey Pustyni wyszedszy, prosto udał się do Lwowa [a] Miastá w Xięstwie Ruskim Stołecznego (b) Ludzmi Duchownemi y Zakonnemi (między odszczepieństwem Ruskim, y Ormiańskim) dobrze iuż na ten czas słynącego, y ábysię był cále ná usługę Chrystusowi oddał, do Zakonu Braći mnieyszych Francíszká Swiętego *Conuentuales* nazwánych w Mieśćie zostáiących wstąpił (a), y odprawiwszy Nowicyat, za zdaniem Oycow do Professyi przypuszczony (d), ktora należyćie uczynił.

a *Idem Instrumen Magistr. Duklen.* b *Guagninus in descript. Russiæ par 2 Dlugoſ: Tom. 1 lib. 1 fol: 31.* c *Lucas Vadingus.*

c *Hyacinth. Pruſcz. fol.* 150 d *Cypr. Damirski fol.* 3

VII.

PO uczynioney Profeſſyi pilnie ſię o to ſtarał, aby był we wſzyſtkim Regule Swiętego Oyca czynił zadoſyć [a]; y onę we wſzyſtkim wypełnić mogł, iakoſz w niwczym iey nie przeſtąpił, y owſzem zupełnie onę záchował. Pokora *b* w nim ták znakomita była, że dla niey ſamey wſzyſcy ſię w nim kochali, obyczaiami Zakonnemi, uprzeymośćia, ćichośćia, ſkromnośćią, wſzyſtkich ſerca do ſiebie pośiągał.

a *Vadingus* a *Cyprian Damirski loc: cit.* b *Iidem*

VIII

DLa tych tedy cnot zakonnych, tudźieſz dla oſobliwey *a* roſtropności, ktora w nim Oycowie widźieli, częſto ná officia Zakonne, y Prelatury nawet w rożnych Miáſtách, iáko to w Krośnie *b* na Gwárdyáńſtwo, w Mieśćie tutecznym Lwowſkim na Kuſtodyą *b*, obrany y naznaczony bywał; ktore urzędy *c* tak godnie y chwalebnie odprawował, że ſobie większa zawſze u Bráći miłość, u ludźi poſzanowanie iednał.

a *Hyaci. Pruſcz. fol.* 150 b *Cypr. Damirski* b *Ioannes de Komorowa* b *Vadingus* c *Hyacint. Pruſcz.*

IX

PO te czaſy przybył tu do Polſki S. Ian Kapiſtran *a* Zakonu S. Franćiſzka, Reguły Obſerwántow żarliwy Promotor, Maż Apoſtolſki, Duchem ſwiętym napełniony, ktory cudami, *b* y Swiątobliwoſcią, wielu ludźi do naśladowania ſiebie, y do Reguły Obſerwantow pośiągnął. Wiele na ten czas Klaſztorow, po rożnych Miáſtách y mieyſcách, dla Bráći Obſerwantow

(kto-

(ktorych Bernardynami zowiemy) w Krolestwie Naszym wystawiono, c między ktoremi, y tuteczny Konwent Lwowski ieszcze na ten czas drewniany pod tytułem S. Ięndrzeia w Roku 1460 stanął d. Szczodrobliwością laśnie Wielmożnego Imći Pana Ięndrzeia Odrowaza Woiewody Podolskiego, y znowu od tegosz po spaleniu przez Ruśi Schizmátykow, drugi raz postawiony, e w ktorym OO Bernardyni osadzeni, ostrością życia swego, rożnych ludźi do siebie pociągać poczęli na usługę Bogu.

a *Cromerus Chron. lib: 22 ad Ann.* 1454. b *Mat: de Miechovia Chron. lib. 4 cap* 54 c *Acta Conven. Leop. PP. de Observan. Fran. Gonzaga 2da par fol.* 536 *tit. Leop. Authe Manuscr. Vb Cap. Leop. fol.* 199. *ad Fran. Gonzaga ibid. Barth. Zimorowicz Consul. Leopol. in domo virtutis.*

X

Nie prożnowała w ten czas w sercu Wielebnego Duklana łaska Boska, ale co raz go do większey doskonałości wzbudzáiąc, y to w nim pragnienie, wznieciła *a*, aby się do Obserwantow, ná większa siebie samego wzgardę, y umartwienie przeniosł. Iakosz upatrzywszy czas, dziwnym sposobem, licencyia prześćia do nich u Wielebnego Oyca Prowincyała OO *Conventualium*, ná ten czás Prałata swego uprosił. Przyszedł bowiem do Oyca Prowincyała przy gośćiách, ktorych miał ná ten czas u siebie, trzymáiąc Ornat pod pachą Aksamitny biały, y rzekł temi słowy: *Reuerende Pater rogo licentiam eundi ad Fratres de Obseruantia.* Wielebny Oycze proszę o licencyą iść do Braći Obserwántow. Rozumieiąc Oćiec Prowincyał, że ich tylko nawiedzić licencyi żądał, zaraz zezwolił, y rzekł, *Ite* b *in nomine Domini*, Idźćie w Imie Pańskie. Z wielką radością po-

podźiękował, y prosto do Bernardynow z tymże Ornatem poszedł, od ktorych za pomienioną licencyą przyięty wRoku 1470, wielkim przez (e) to odeście swoie Braći *Conuentualium* serce napełniwszy żalem. (d) Pospolity zaś głos ludźi udaie, że chcąc Mszą swięta odprawić w Kościele swoim, pytał się Oyca Zakryftyana, gdzie mu ze Mszą wyniść każe. On iakoby żartuiąc z niego, czyli też z nátchnienia Bożego, rzekł mu: podź choć y do Bernardynow. Więc iáko posłuszny, w tymże Ornaćie, przez rynek y Miásto prosto poszedł do Oycow Bernardynow, u ktorych Mszą odprawiwszy, pozostał z tymże apparatem swoim, iakosź do tych czás ćisz OO pokazuią ten Ornat z Manipularżem, patynę, y kielich, z ktorego chorym pić (e) dáią, y wiele ich do zdrowia przychodźi.

a *Hyacin. Prußcz* b *Liber Authenticus ex Actis Conſiſtorij Leop. extractus ſub ſigillo Rñdmi Pirawski Epiſc. Nicopolien. Official. General. Leopol:* c *Topographia Cypr. Damir. fol:* d *Vadingus Depoſitiones Feſti cum in proceſſu coram Illuſtr Kroſnowski Archiep. Leopol. facto fol 76 item fol 15 ver: iuxta primum Fama publica* e *Fama publica*

XI.

JEdnák iák żadna cnota nie ieſt bez trudnośći, ták y to prześćie iego do Obſerwantow bez znácznego kłopotu obeyść się nie mogło. a Załuiąc bowiem daney licencyi Wielebny Prowincyał, chcąc názad odebrać tegosz Wielebnego IANA do ſiebie, ſprawiać mu się o to prześćie do Obſerwantow roſkazał: ná co iáko posłuszny Syn Oycu, aż świádkow wiary godnych Mieſzczan tutecznych przytomnych, przy daney sobie licencyi wywodźić musiał; ktorych zeznaniem utwierdzony w Regule Obſerwantow aż do śmierći swoiey ſpokoynie zostawał.

a *Lib.*

a *Liber Authent. ex Actis Consistorij Leopol. Manuscript. Convent. Leop. S Andreæ*

XII

Tu dopiero przeniesiony a Ian Duklan, iak przesadzone drzewo,(*a*) obfite z siebie cnot świętych owoce wydawáć począł, z ktorych każdy uznać mogł, że to przeniesienie iego do Obserwantow, nie z iakiego innego pochodziło respektu, tylko z samey woli y náthnienia Boskiego.

a *Illustrissimus & Rndsimus Poplawski in Concione, cui tit.* Palma na gruncie a *Cypr. Damirski fol.* 20

XIII

Odesłany potym do Krakowskiey Prowincyi, (albowiem Ruska z małey Polski Prowincya razem złączone w ten czas zostawáły) mieszkał pod dyrekcya Błogosławionego Szymona z Lipnicy, cnotami rożnemi y cudámi ná ten czás iusz słynącego. Od ktorego nie tylko świątobliwość wszelaką powziął, ále rázem w teyże Rezydencyi konwersuiąc z BB. Władysławē Gelniowiuszem, Rafałem Proszowicyuszem tegosz Zákonu Brácią (ktorzy także cudámi do tych czas po śmierci słyną) wszelaką doskonałość w społnym onym świętym ćwiczeniu przeymował.

a *Acta Conv. Leop. PP. de Observ.* b *Ludov. Skrobkowicz in vitâ B Simonis de Lipnica Cap 9 vita B Raphaelis fol.* 19 *num:* 36

XIV

Prożnowánia (*a*) ktore iest do obrazy Bożey y wszystkiego złego okazya bardzo się uchraniał, dla tego nikt go nigdy prożnuiącego nie widział, ale albo u-

słu-

sługa Braci, ktorym z wielka miłością usługował, albo robotą iaką ręczną, albo modlitwą zabawiał się w Kościele.

a *Cypr. Damirski in vita fol.* 4

XV

Pokora w nim była wielka, z ktorey posługi Klasztorne wszelakie, chętnie, lubo czasem trudne, nawet y naypodleysze *a* lubo iusz y stary, y zasłużony, á co większa ná urzędzie y godności Zakonney zostawaiący, z ochotą wielką y pilnością, iakoby dopiero do Zakonu wstąpił, czynił y wypełniał.

a *Lucas Vadingus. Cyprianus Damirski fol.* 4

XVI

Regułę Pátryarchy swego Seraficznego Franćiszka codźiennie z wielką uwagą *a* czytał, y owszem ná pamięć *b* oney się náuczył, kiedy ią zaś w Refektarzu czytáną usłyszał, serdecznie wzdychaiąc, y wstrzymáć się od łez nie mogąc, rzewliwie płakał.

a *Cyprianus Damirski* b *Hyac. Prusz.* c *Ioannes de Komorowo*

XVII

Dar *a* modlitwy, y rozmyślania tak w nim obfitował, że krom zwyczaynych Kapłańskich Paćierzy, y modlitw Zakonnych, ktore z nábożeństwem odprawiał, cáłe nocy ná medytácyách, y modlitwách trawił, w takiey gorącości Ducha, że go *a* nie raz Bráćia łzámi obfićie zalanego, y od siebie odchodzącego, znaydowali, á nayczęściey w ten czas, kiedy inni Bráćia uspokoieni w nocy spali.

a *Cypr:*

a *Cypr. Damirski fol. 2. Hyacin. Pruſscz. Vadingus. Ioannes de Komorowo. Topographia Conven. Calvarien.*

XVIII

Wiedźiał *a* że wielomowność obeyść ſię nie może bez grzechu, dla tego nie wiele mawiał, y to tylko w rzeczách poważnych, oſobliwie Duchownych, y o Pánu Bogu. Wiele mowiacych wyſtrzegał ſię, y z niemi mało konwerſował, y ieżeli iakie nie potrzebne ſłowa, ſławę bliźniego ſzczypiące uſłyſzał, zaraz niechcąc ſłuchać żadnych obmowiſk, uchodźił, *b* á choć ſię z niego o to náśmiewáno, nic o to niedbał.

a *Cypr. Damir. Vadingus Ioannes de Komorowo*

b *Cypr. Damirski fol. 9*

XIX

Niezgodnych, *a* niechętnych, ſzemrzacych przećiw ſobie, albo Przełożenſtwu, umiał pięknie uſpokaiáć, iednych oſtro ſtrofował, obrazą Boża ich odrażaiąc od tego, drugich rácyámi ſkutecznemi odwodźił, dla czego mieli go wſzyſcy *a* zá Patrona, y obrońcę poſpolitego pokoiu, zgody, y miłośći Zakonney.

a *Vadingus. Liber Authen: Ioannes de Komorowo Damirski*

XX

GDy *a* w Poznaniu z woli Przełożonych mieſzkał, ſłyſzał dwoch Braći nie kontentnych z powołánia ſwego, rozmawiaiących z ſobą, y iákoby do żyćia Puſtelniczego (w ktorym ieden z nich przedtym zoſtawał) aſpiruiacych. Ale im to pięknie wywiodł, y pokázał Wielebny Oćiec, iż Zywot Zákonny ſpolny

względem ſiebie ieſt beſpiecznieyſzy, względem uczynkow miłośći bliźniego do zbawienia y pozyſkania duſz ludzkich, tudźieſz do pozyſkánia ſobie łáſki Bożey, dáleko ſkutecznieyſzy niżeli Puſtelniczy, y ták im nie tylko onę pokuſę z głowy wybił, ále y w powołaniu utwierdźił: ze do końcá w tymże Zakonie zoſtáwali chwalebnie, według Reguły ſprawuiąc ſię.

a *Valingus. Cyprianus Damirski. Liber Authen. Hyacin: Pruſsc. Topographia Conven: Calvarien.*

XXI

UBoſtwa *a* z Reguły Oycá S. nákázanego wielce przeſtrzegał; nic w Celli ſwoiey nie miał właſnego, ſam tylko Krućyfix, Brewiarz, y Regułę maiąc, bardzo ſię bydź doſtátnim rozumiał.

a *Vadingus. Cyprianus Damirski fol. 9.*

XXII

POſłuſzeńſtwo w nim było wielkie *a*, ták dalece, że lubo ſię chronił wſzelkich rządow Zákonnych, y z nich pokornie ſię wypraſzał, iednak poſłuſzeńſtwem przyćiſnionv, z niczego ſię wymáwiać, choć z ćiężkośćia ſwoią nie śmiał: y ták kiedy innym Brací co nakazywał, ſam naprzod iako poſłuſżny Regule, wypełniał; przykładem ſwoim Bráći pod ſoba zoſtaiących, do wykonania roſkazu Przełożonych, y innych dobrych uczynkow záchęcaiąc.

a *Hyacinthus Pruſsc. b Cypr: Damirski fol. 9.*

XXIII

POſądzenia *a* y złego rozumienia o bliźnim wielce ſię

się wystrzegał, nikogo bez skutecznych dowodow nie-posądzał, o każdym dobrze rozumiał, każda rzecz ná dobre tłumaczył; często sobie przypominaiąc, przysłowie Przełożonego swego Oycá Baptysty *de Lavanto*. *Quem vitium suspicionis occupat, impossibile est salvari.* W kim się znayduie wyiętpek podeyzrzenia, niepodobna áby był zbawiony.

XXIV

Pilność w nim około Służby Bożey wielka była, przy słabych bowiem siłách swoich iuż w stárości, y ociemniony, gdy go *a* sen morzył pod czas godzin kápłanskich, ktore z Bráćią w Chorze záwsze spiewywał, wychodził ná srzod Kościoła do Pulpitu, y tam ták długo o lásce, lubo iuż ciemny y stáry, między Nowicyuszami spiewał *b*, poki go sen nie opuścił, álbo godzin kápłanskich z Bráćia nie zákończył.

a *Hyacint. Prussz.* b *Manuscripta Convent. Leopol. S. Andreæ Topographia Conven. Calvarien.*

XXV

Milczenia *a* zakonnego wielce przestrzegał, y w nim się iáko y w innych cnotách usilnie kochał. *b* Winę swoię według zwyczáiu Zákonu z wielką szczerością y pokorą złożywszy ręce wyznáwał, *c* y siebie naywiększym grzesznikiem pokazywał.

a *Vadingus.* b *Cyprianus Damirski fol.* 9

c *Topographia Conven. Calvarien.*

XXVI

Miał osobliwy affekt, y *a* Nabożeństwo do Nayswiętszey

ſzey Bogárodźicy Maryey Pánny, ná *b* każdy dzień do niey przez cáły czas żyćiá ſwego Godźinki małego Officium odmawiał, nie raz, ále kilka razy z wielkim nabożeńſtwem, á to dla tego, żeby był oſpałość przeſźła w iey ſłużbie, większa nagrodźił, y powetował pilnośćia.

a *Vadingus*, b *Ioannes de Komorowo. Cyprianus Damirski fol.* 3
c *Topographia Conven. Calvarien.*

XXVII

BYły przyiemne te iego Modlitwy Nayſwiętſzey *a* Pannie, bo mu ſię po *b* kilka kroć, Páná IEZVSA w poſtáći małego dźiećiątka piáſtuiąca pokazała, y onego pełna ſłodkośći rozmową *c* uwefelalá, z nim ſię oſobliwie pod czas nocnych modlitw y medytacyi ćieſzyła.

a *Hyac. Pruſzcz.* b *Damirski folio* 3. c *Fama publica*

XXVIII

MIłował *a* Páná Bogá ze wſzyſtkiego ſercá ten że Wielebny *a* Oćiec, czego wſzyſtkie ſprawy iego, y ćáły żywot ieſt oczywiſtym dowodem.

a *Vadingus. Biezanovius in Lamp. Seraphicis*

XXIX

DOſkonałość *a* żywotá Duchownego, ktora ſię funduie ná wierze, nádźiei, y miłośći Bogá, y bliźniego, ná roſtropnośći, Boiaźni Bożey, Męſtwie, y ćierpliwośći obfitowałá wielce w Wielebnym IANIE Duklanie, ták dálece *c*, że w tych cnotách, żáden mu z Bráći niezrownał.

a *Cypri-*

a *Cyprianus Damirski. Hyacin. Prnßcz. Biezanowski in Lampad. Seraphicis. Franciscus Gonzaga 2 pár. fol.* 536. b *Topographia.*

XXX

ZTym a wszystkim nie prożnował przy tych cnotách swoich ten S. Oćiec, ále w Winnicy Chrystusowey ustáwicznemi pracámi, opowiadaniem słowa Bożego zabawiał się, y chcąc iako naylepiey chwałę Boską pomnażać, Zákon WW. Panien trzećiey c Reguły S. Francíszka, na dwa Roki przed śmierćią, (z prowadziwszy dwie Pánny Profeski z Krakowa) przy Lwowie założył, ktore aż do Roku przy Klasztorze c OO. we wszelakiey bogomyślności zostáiąc, y z pracy rąk swoich żyiąc, do Klasztoru potym pod tytułem Niepokalanego Poczęćia przeniesione, tamże świątobliwie zostáia.

a *Vadingus. Damirski fol.* 10 b *Topographia.*

c *Bartholomæus Zimorowicz Consul Leop. in domo virt. & Honoris*

d *Lapis marmoreus ad portam Conv: exopp sito Valvar. Eccles. PP.*

XXXI

BYł Kaznodźieią po rożnych a mieyscách, ále osobliwie w tutecznym Konwencie Lwowskim OO, Bernardynow, także y w Kośćiele S. Ducha w Mieśćie będącym, kędy, że na ten czas wiele Niemcow we Lwowie (nimi bowiem to Miasto żrazu od Krolow Polskich, po wzięćiu od Xiążąt Ruskich osadzone było) mieszkało, y do tego się Kośćioła, według zwyczaiu swego (ktory y do tych czas trwa) ná nabożeństwo schadzało, po niemiecku kazywał. Heretykom c błędy, Schizmatykom c, to iest, Ruśi y Ormianom

gdyż

(gdyż na ten czas y ći w iedności Kościoła Rzymskiego nie zostawali) odszczepieństwo dusze zabijaiące, na oczy wyrzucał, y onych strofuiąc łagodnie, do iedności Kościoła prowadził.

a *Cyprianus Damirski fol.* 10.

b *Acta Civitatis Leop. Barth. Zimorowic Consul Leop. in Libr, cui tit. Viri illustres appi.* c *Cypr. Damirski fol. eodem Biezanovius in Lamp. Seraph.*

XXXII

DOświadczał Pan Bog rożnemi sposobámi stateczności Sługi swego, nawiedził go bowiem rożnemi boleściámi, y *a* chorobámi, ktore *b* Wielebny Ociec bez wszelakiego mruczenia, y znáku niećierpliwości mężnie y ćierpliwie, práwie iák drugi lob znosił.

a *Cypr. Damirski loc. cit.* b *Hyac. Prußcz. Vadingus*

XXXIII

NAostátek dopuścił Pan Bog ná niego iuż w wieku podeszłym *a* ślepotę, ktora iak ćiężka mu była w stárości, tak wielka okazya (prawie iák onemu starozákonnemu Tobiászowi) do záslugi. Albowiem, lubo iuż y wzrok, częścia z częstego czytánia, częścią z płaczu y łez, ktore ustáwicznie wylewał, stráćił; iednak przećię nie ustáwał w tychże cnotách *a* swoich, spowiedźi codziennie w Kośćiele *b* słuchywał, gdźiekolwiek zaszło rozkazánie Przełożonego, bez wszelkiey wymowki *a* kazywał, iednych do ćierpliwości, żálu zá grzechy, miłości Boskiey záchęcáiąc, drugich w utrapieniu łagodnie ćiesząc, zgołá wszędzie *a* się o zbawienie dusz ludzkich pilnie stárał. Ludźi do po-

kuty

kuty, do poprawy żywota prowadził, wszędźie żywym świątobliwości c zostáwał wizerunkiem.

a *Manuscr. Conven. S. Andreæ Leop. Liber Authen. Vadingus Cyprianus Damirski loc. cit. Ioannes de Komorowo* b *Topographia.* c *Eadem Topographia.*

XXXIV

TE práce iego nie były bez osobliwey nagrody od Paná Bogá, nie tylko bowiem wielką radością serce iego napełniał, ale osobliwie Nayświętsza Panna w ćiemnościách onych, y teśknicy zostaiącego sługę swego ćieszyła, kiedy mu się czásu iednego, w szatę iák słońce iaśnieiąca przybrana, maluśieńkiego Páná IEZVSA piastuiąca, z wesołą twarzą *a* pokazała, y w onym utrapieniu pocieszyła, mile z nim rozmawiała: Nad to nagradzáiąc mu nabożeństwo do siebie, uczyniła go Pátronem tych wszystkich, ktorzy oney służą, y do niey się uciekáią. Opowiedziáłá mu, że mu w opiekę iego Pan Bog oddał całe Ruskie Xięstwo, z Obywátelámi swemi, żeby się za nich przed Maiestátem Boskim zastáwiał, y zásługámi swemi ludźiom miłośierdźie Boskie iednał we wszelakich potrzebach.

a *Cyprianus Damirski fol. 3 Biezanovius Lamp. Seraph.*

XXXV

MIał y Ducha *a* Prorockiego, y wiele rzeczy przyszłych Braći siebie nawiedzáiącym, osobliwie kiedy mu Pan Bog widzenie odiął, mile z nimi y poufale rozmawiaiąc, opowiedźiał, ktore się po iego śmierć sprawdziły; iako to, że na tym mieyscu miał Kościoł wielki, y Klasztor murowány stánąć po iego śmierći,

gdyż

gdyż ná ten czas był drewniany y ſzczupły, tákże y czas zeſcia ſwego przepowiedźiał tymże Bráći ſwoiey.

a *Fama publica. Relatio Patrum.*

XXXVI.

NAoſtárek pełen cnot ſwiętych, lat práwie *a* ſiedmdźieſiąt maiący, wrzodámi, *b* y boleniem nog zwątlony, Sakramentámi ſwiętemi opatrzony, Ciáłem Páná Chryſtuſa poſilony, ſiedm Pſalmow pokutnych zupełnie z Bráćią odprawiwſzy, przy zdrowym y nieuſtáwaiącym aż do ſamego *d* zkonania, rozumie, w ſam dzień Dedykacyi S. Micháłá Archániołá, Roku Páńſkiego 1484 ſzczęśliwie z żalem Bráći z tym ſię ſwiatem rozſtał, y w tym Kośćiele S. Ięndrzeia w Grobie Bráći *f* ſpolnym pochowány zoſtał.

a *Vadingus:* b *Hyacint. Prußcz. Topographia Ioannes de Komorowo. Liber Authen.* c *Cyprianus Damirski loc: cit. Hyac, Prußcz. Vadingus Topographia,* d *Manuſcr: Conven. S. Andreæ* e *Vadingus, Ioannes de Komorowo. Damirſſki,* f *Georgius Iedrzeiowski.*

XXXVII

ZAraz po ſmierci począł go Pan Bog rozmaitemi *a* wſłáwiáć cudámi, (ktorych *a* policzyć trudno) te trzy oſobliwe były. *Pierwßy, b* iż mieyſce to, gdzie iego Ciało złożone było, wiele ludźi wielka ſwiátłoścća ogarnione widzieli, y owſzem z tego mieyſca podczas wybuchaiące iákieś płomienie widźieć ſię dáwáły. *Drugi,* zaráz *c* po ſmierći iego zachorował ná ćiężka goraczkę Oćiec Gwardyan, Przełożony iego, ledwo co kołdrą Wielebnego Oycá nákryty, zaraz goraczki

pozbył,

pozbył, y zdrowy Bogu dziękuiąc powstał. *Trzeci*, Iadwidze *d* Orłowey Mieszczce Lwowskiey, od lat dziesiąciu slepey, ktorey spowiedzi zá żywotá słuchiwał, zaráz po smierći pokazał się Wielebny Duklan, powiadáiąc iey, że iuż z tym się świátem rozstał. dołożył y tego, iż tak się Pánu Bogu podoba, żeby (ieżeli chce bydź od ślepoty wolna) do grobu iego zaprowádźić się kazała. Wypełniła roskazanie, y gdy się ná mieyscu, gdzie było Ciało iego złożone, modliła, przy wszystkich ludźiách przeyzrzała, y z podźiwieniem wszystkich do domu widzaca odeszła.

a *Fran. Gonzaga loc. cit. Topographia.* a *Ioannes de Komorowo. Georgius Iedrzeiowski. Cypr. Damirski. Liber Authenticus Vadingus* b *Cypria. Damirski fol.* 10 c *Topographia.* d *Idem ut supra & Topographia.*

XXXVIII

NAstąpiły y inne potym rożne Cuda y łáski, ktore iáko z początku, tak y do tych czas nawet, *a* nieustáią. Łukasz Wadingus w Księdze swoiey w Lugdunie w Roku 1648 wydaney, *á numero* 25 *ad numerum* 36. *inclusive* liczy wskrzeszonych umárłych od niego 16. Chorych uzdrowionych w rożnych chorobách *numero* 74. Akta zaś Konwentu Lwowskiego w opisaniu żywotá iego w Księdze wydaney w Roku 1673 do tegoż Roku umarłych wskrzeszonych ráchuia *numero* 19. Co áby iáśnie y dokumentalnie wszystkim wiadomo było. Nástępuie.

a *Manuscr. Antiquæ Authentica Vb. Cap. Leop. Franc. Gonzaga loc. cit, Ioannes de Komorowo.*

XXXIX
ZEBRANIE VZDROWIONYCH
Przez
B. IANA z DUKLI
z Książki Polskiey Zywotá iego, ktorey Tytuł
Cudotworca Kraiu Sarmackiego

UMarli wskrzeszeni *numero* 19 *á fol:* 24 *ad fol:* 48
Konaiacych *numero* 10 *fol:* 72 92 93 99 107 715 119.
Itidem folio 40 114 120 140.
Vtrapieni *numero* 6 *fol.* 23 32 33 39 46 47.
Slepi oświeceni *nro* 16. *fol* 17 56 57 58 59 66 67 68 *Itidem ibidem* 76 83 104 106 110 114 119 120 128.
Niemi *numero* 7 *fol.* 60 61 63 dwa *fol.* 72 75 62
Szaleiacy *numero* 2 *fol.* 35 60
Głuszy *numero* 3 *fol* 63 64 114
Vdawieni *numero* 2 *fol* 87 120
Chromi *numero* 7 *fol.* 55 84 86 89 93 100 113
Ná kancer uzdrowieni *nro* 3 *fol.* 55 85 109
Otruty y Gadźiny z siebie wyrzucaiący ieden *fol.* 87
Okaliczeni od gośćcu *nro* 3 *fol.* 64 66 114
Ná Slinogorz uzdrowieni *nro* 2 *fol.* 103 150
Na Kwartannę dwuletnią uzdrowiony ieden *fol.* 70
W puchlinie zdesperowáni dwa *fol.* 54 80,
W Hektyce ieden *fol.* 73
Paraliżem zarażony ieden *fol.* 105
Opętány ieden, *fol.* 110
Z wysoka spadaiący bez szwanku ieden *fol.* 112
Tonący z Towarem ieden *fol.* 116
Od Rozboynik w zraniony, y w ichże oczách zástoniony ieden *fol.* 94

Prze-

Przebity w boiu wskroś we wnętrznościach, y w czoło śmiertelnie cięty iuż umieráiący bez lekarza zleczony ieden, *fol.* 122
Szpilkę połkniona wypluwáiący *nro* dwa *fol.* 100 108
W boiu posiłkowáni Zołnierze, y wygráwaiący razy dwa *fol.* 123
Rodzące Mátrony, w niebespieczeństwie życia ratowane z potomstwem *nro* 15 *fol.* 29 30 31 34 37 39 40 41 87 118 126 140 144 152 170
Na Epilepsyą uzdrowieni *numero* 10 *fol.* 62 71 80 82 trzy 83 97 117 125
Powietrzem zarażeni *numero* dwa *fol.* 77 131
Z niebespieczeństwa wyrwáni *numero* 5 *fol.* 95 132 148 155 123
W goraczce zdesperowáney uzdrowieni *numero* 10 *fol.* 17 49 53 71 86 89 99 124 145 dwa rázy
Ná rożne nie zrozumiane nie uleczone choroby zleczeni *numero* 47 *fol.* 66 67 68 dwa 69 71 72 74 75 79 80 84 88 91 dwoie 92, dwoie 93, dwoie 97 98, dwoie 101 114 150 118 119 124 126 129 130 140 dwoie, 142 145 147 148 153 164 169 173
Poćieszeni w rożnych y wielkich potrzebách *numero* 11 *fol.* 78 81 130 140 144 146 147
Swiátłość z Grobu iego wynikáiaca widźiána trzykroć *fol.* 17 158 160
Nád Klasztorem broniący od ognia widziány raz *fol.* 161.
Zápách z grobu iego wynikáiacy *fol.* 102.

XL

W Roku 1648 dnia iedenástego Pazdziernika, ktorego Chmielnicki Herszt Kozacki, y Tohay Bey

Wodz Tatarski (wielkiemi Woyskami swemi opasawszy Lwow) zâiadli obadwa, pierwszy, że mu mężnie opieráli się Mieszczanie, y wiele ludźi iego rażili, drugi, że mu Siestrzeńcá ná pierwszym szlaku z muszkietu zâbito, wielką furyą náganiaiąc do szturmu swoich, wziąć Miásto koniecznie usiłowáli; y iuż broniącym się śiły y serce upádáć poczęło, widomie ná powietrzu własności nád Miástem y Klasztorem OO Bernardynow *b* w Habićie z rękámi rośćiągnionemi w Niebo, ná kształt modlącego się człowieká (w ten czas właśnie, kiedy lamentuiące głosy ludźi obleżonych z płáczem o pomoc do niego wołáły) pokazał się. ktora Osobę nie tylko ludźie naśi, ale y sam Chmielnicki, y Sołtan Tohay Bey widźieli, y oney się przelększy, na odwrot swoim kázali; o czym samisz nászym po záwarćiu Traktátow publicznie powiadali, pytáiąc się co to zá Osoba byłá.

a *Vide lib: cui tit: Thaumaturgus Russiæ. Barth: Zimorowicz Consul Leop. in Domo virtutis. Biezanovius tertia Lampad. Seraph.* b *Cypr. Damirski fol. 62 Acta Conven. & Civitatis Leop. Barth. Zimorowicz in Domo virtutis. Tabella votiva Civit. Leop. in Argento*

TE wszystkie Cuda w Processach dwoch przed Iaśnie Wielmoznemi, Iegomośći, Księdzem Ianem Pruchnickim w Roku 1630, Przed Iegomośćią Księdzem Mikołáiem Krosnowskim, w Roku 1649 Arcybiskupámi Lwowskiemi wywiedzionych, rękami własnemi onych podpisanych, poprzyłożone przez ludźi godnych, y wiádomych zostáią, y do Rzymu w tychże Processách przesłane.

XLI

OD Roku zaś 1649 spisowane łáski y Cudá, ktoremi Pan

Pan Bog tego Sługę swego obiáśniał, iednák przy roż-
nych niebespieczeństwách krájow tutecznych, y Miá-
sta Lwowa, dla ktorych Oycowie musieli nie raz rze-
czy Kościelne uwozić, nie wiedzieć iákim sposobem
tá Konnotácya aż do Roku 1686 *exclusive* záginęła. Ie-
dnak przez te lata Akta swiadczą y tablice, albo vota
ták srebrne, iáko też malowáne. Chorych uzdrowio-
nych ná rożne choroby *numero* 15.

W Roku 1658 Chory ieden iuż zdesperowány y opu-
szczony od Medykow, oddáwszy się temu Swiętemu
sługe Bożemu cudownie do zdrowia przyszedł.

W Roku 1660 dnia 13 Czerwca także Chory ofiaro-
wány do Grobu tegoż swiętego, cudownie uzdrowiony

W Roku 1661 Osoba pewna z całym Domem, cho-
robą ciężką zarażona, uzdrowiona

W tymże Roku Panienka iedna, na oku bielmo mi-
iąca, dla ktorego nic niewidźiáłá, u Grobu przeyzrzała,
y zupełnie zdrową zostáłá.

W tymże Roku ná kancer choruiący, iuż zdespero-
wany, y od Medykow opuszczony, ofiarowawszy się do
tego S. cudownie zleczony y uzdrowiony.

Od Roku zaś 1691, aż do Roku 1700 *inclusive* iuż kon-
notowane są łáski y Cuda B. IANA z Dukli w Xiędze,
ktora się zowie *Album Cultorum*, w ktorey lieżą OO.

Chorych ná rożne zdesperowane choroby uzdro-
wionych *numero* 25 Konaiących *numero* 5, między ktore-
mi iedna u Grobu ozdrowiała zupełnie Osoba.

Vmarłych wskrzeszonych dwa.

Frebrą zarażonych *numero* 3 między ktoremi iedna
Osoba za dotknieniem się Manipularza B. IANA z
Dukle uzdrowiona

Epilepsyą cierpiących *numero* 2 Paraliżem zarażo-
nych *numero* dwa.

Opu-

Opuchły ieden, Niemy ieden, ślepa iedna,
Woda, ktora z pod trunny iego płynie, uzdrowieni dwa,
Z teyże wody, álbo ráczey ze ſtudni, do ktorey ta woda płynie, wynikáiąca ſwiátłoſc, y nie iáko wychodzące promienie, od rożnych ludźi bliſko mieſzkáiacych widźiane dnia 31 Sierpnia Roku 1692.

Obraz iego ſtarego malowania kilkakroć widziány w iaſnoſći, y aż poniewolnie, bo przez choroby dopuſzczenie, oddany OO. dnia 11 Września 1691

Ludźi zá rożne odebrane dobrodzieyſtwa dźięku-iacych Pánu Bogu, y Swiętemu temu trudno policzyć.

XLII

LEżało Ciało tego Wielkiego ſługi Bożego w Chorze po ſmierći lat pięć w Grobie poſpolitym z innemi Ciáłami Bráci, do ktorego rożni ludźie z rożnych krain, nie tylko Katolicy, ale y ſami Schizmatycy Ruś, y Ormianie w potrzebách ſwoich przychodźili, wſzyſcy łaſki doznawali, ktorych y nieſpiſywano wſzyſtkich dla mnogoſći *a*, drugie konnotowane czas ſam y niedozor *a* zágubił; było *b* ich iednak barzo wiele, ták dalece, że dla konkurſu y ćiżby y Zákonnicy Kapłanſkich godzin ſwoich, y zwyczaynych modlitw w tymże Chorze odprawowáć nie mogli. Dla tego *c* chcąc ſię uchronic teyże przeſzkody ſupplikowali Oycu Swiętemu, ná ten czas Innocentemu VIII, áby Ciáło iego ná inſze mieyſce przenieść mogli, co y otrzymáli, iako każdy widźieć może. Liſt tegoſz Oycá Swiętego (*aliás Breve*) dány z Rzymu dnia dwunaſtego Lipcá, Roku Pańſkiego 1487. Ktory ſię zaczyna: *Sacræ Veſtræ Religionis.*

a *Cypr.*

a *Cypr. Damirski fol.* 14 *Ioannes de Komo*' *Georg. Iedrzeiowski Acta Conv. S. Andreæ Leop.* b *Topohraphia.* c *Breve Innoc. VIII. ut supra.*

XLIII

NIe przyszło iednak zázaz do przenieśienia Ciáłá iego, dla rożnych trudnośći, y uſtáwicznych a woien, ktore ná ten czas w kráiách tutecznych Ruſkich były, ále w Roku 1521 Dnia 23 Pazdźiernika (ktory dzień S. Kapiſtraná Vroczyſtośći náznáczony ieſt) taż Ceremonia przez Oycá laná *de Komorowo* Miniſtra Bráći Obſerwantow, Prowincyi Polſkiey w lat 37 w Niedźiel 3. dni 3. po ſmierći Wielebnego Oycá odprawowana ieſt; ktorey pámiątkę do tych czás ćiż Oycowie w tenże dzień dorocznie odprawuią.

a *Cyprianus Damirski folio* 13. *Manuſcripta Conv. Leop. S. Andreæ. Georg. Iedrzeiowski. Vadingus Topographia.*

Zá co niech bedzie Pánu y BOGV Náßemu wieczna cześc y chwałá ná wieki,

AMEN.

TRANSVMPTA

EX

Varijs Historicis & Scriptoribus

DE

VENERABILI SERVO DEI

IOANNE DVCLANO

In Literis Sereniſſimi Sigiſmundi III Regis Polonia-rum ad Paulum V. Pontificem Romanum datis Varſa-viæ Anno Dñi 1618 talia habentur.

I.

ANni ſunt 130 ex quo Ioannes de Dukla Ordinis Sancti Franciſci de Obſervantia vivis exceſsit, conſtans & perpetua fama eſt, eum dum viveret, ea & Sanctitatis, & integritatis apud omnes opinione fuiſſe, ut cuncti pietatem eius mirarentur, doctrinam admirantes, factis conformem ſuſpicerent. Floruit is paulo infra illud tempus, quo Divus Bernardinus Senenſis Fraciſcanam Familiam priſtinæ integritati reſtituit, & inſtituti ſui ſemina, in has quoq; Septemtrionales Regiones feliciter intulit. Ex hoc palmite ſurculus iſte in eam excrevit magnitudinem, ut non modo vivus, verum & vitâ functus ingentibus clareat miraculis, de quibus Sanctitas veſtra ab alijs intelliget. Ego plurimum gratulor, temporibus meis, quod me rerum potiente eiusmodi ſanctiſsimorum virorum geſta, oblivionis tenebris involuta, in lucem prodeant, ac recentia, quodam modo SS. patrocinia Regnis meis undiq; Barbarorum vicinitate circumſeptis parari videantur. Peto ego à Sanctitate Veſtra &c.

Idem Rex in Literis ſuis datis Varſauiæ die 15 Menſis Februarij Anno 1625 ad Vrbanum VIII Pontificem Maximum de eodem Beato hæc ſcribit.

VNdiq; licet barbaris nationibus ditiones meæ obiectæ

 ſint,

sint, ita, ut quotidiana fere in ijs certamina subire cogar, illud tamen præcipuè solatur, animumque meũ erigit, quod non desint Tutelares, Regni Patroni qui peculiarem quandam mei meorumq; curam gerunt, ac suis precibus & meritis barbarorum conatus reprimãt Inter quos cum Religiosi Viri Ordinis Minorum de Obseruantia Ioannis de Dukla, insignis vitæ sanctimonia, multis ipso vivente argumentis comprobata, & post mortem plurimis ab annis illustribus confirmata miraculis floreat, libenter illius causam & honorem, quem merito in terris exspectat promovendum nunc apud Sanctitatem Vestram duxi. Quare diligenter à Sanctitate vestra peto, ut hunc Regni mei Patronum, cuius ego Nomen & memoriam, unâ, cum Subditis debita veneratione prosequor: in Album Beatorum inscribat, mecq; tali beneficio afficiat, quod & ad augendum propagandumq; cultum Divinum in partibus Russiæ (ubi magnus Schismaticorum numerus) plurimum valebit, & gentem Polonam non mediocriter consolabitur &c. Fecerit Sanctitas Vestra rem mihi valde gratam & suæ erga Subditos meos Paternæ propensioni convenientem &c.

Ad Eundem Pontificem in literis Serenissimæ Constantiæ Reginæ Poloniarum datis Varsaviæ Anno, die, Mense, ut supra, talia leguntur

CLara & insignis in vivis adhuc inter homines eluxit in Deum pietas, & integritas vitæ enituit, Religiosi Viri Ioannis de Dukla Ordinis Minorum de Obseruantia, quem præclaris ijsq; Maioribus, in dies Deus illu-

us illustrat miraculis, ut certò credi possit, ipsum è vita egressum, in Cælum profectum, atq; in consessu, & concilio Cælestium collocatum. Cum autem sciam æternum Patrem Sanctorum suorum honore delectari, plurimum quoq; cupio, & à Sanctitate Vestra summis precibus efflagito, ut hunc Virum Sanctum, qui tanquam Sol & Luna, in partibus Russiæ effulget, in numerum Beatorum referat, ac piorum hominum mentes, gratiâ suâ Paternâ recreare dignetur. Magno á S. V. beneficio me affectam, eo Nomine sentiam, plurimique Viri huius virtutis & pietatis insignia, debita veneratione prosequentes &c.

Ad Eundem Sanctissimum, ab Illustrissimo olim Ioanne Pruchnicki Archiepiscopo Leopolienſi Literæ, Leopoli 6 Ianuarij Anno 1625 expeditæ hæc habent.

SEdente in Beati Petri Specula recolendæ memoriæ Paulo V, Pontifice Maximo Sanctitatis Vestræ Antecessore, cæptum fuit negotium pium & laudabile Magnæ Sanctitatis, ac prodigiosæ vitæ Viri Ioannis Duclensis Ordinis Sancti Francisci Minorum de Observantia, quod inprimis Serenissimus Rex Noster Sigismundus III pientissimo apud prædictum Pontificem promovit. Principes deinde & Proceres Regni magnopere urserunt. Et ego, in cuius Metropoli Corporis exuviæ & Ossa, eiusdem Viri requiescunt, & honorifice servantur non defui, sed preces meas aliorum precibus adiunxi. Verum excessus è vita illius Pontificis celerior, totum id, quod iam inchoaveramus, interrupit. Cum vero eidem succesisset Gregorius XV,

gravis

gravis quoq; annis, & inclinata ad finem ætate, breves dies eius, quamvis alias, in sublimanda Sanctorum gloria, largus & munificus extiterit, non sinuerunt, ut cæptum opus ipso vivente reassumeremus. Relictum est igitur integrum Sanctitatis Vestræ Nationis Nostræ benevolentissimo Patri, ac Pastori, ad cuius sacratissimum pectus manus Nostras omnes Regni Incolæ tendimus, Supplicesq; ad genua Sanctitatis Vestræ advoluti, rogamus, & obsecramus, ut prædictum Ioannem Duclensem, stupendis hic apud nos miraculis corruscantem Beatum declarare dignetur, qui nobis, qui Nimium Machometanis ditionibus vicini sumus, creberrimasq; eorum incursiones & immanem ferocitatem patimur clypeus sit, & turris fortitudinis &c.

In literis Palatinatûs Belzensis Nomine Nobilitatis datis, in Civitate Belzensi, è Conventu Vniversali Procomitiali die 26 Novembris Anno 1624 hæc leguntur

CLementia Sedis Apostolicæ in tantum animos Nostros sublevat, in quantum potestas Sanctitatis Vestræ, qua maior sub cælo non est Universæ Christianæ rei opitulari consuevit. Unde fit, ut nos pedibus Sanctissimæ Romanæ Ecclesiæ subiecti, plenâ fiducia, tanquam Clientes ad favores eius, & petitionum munera recurramus, Vniversus Conventus iste noster Procomitialis in Palatinatu Belzensi congregatus, certatim ad oscula pedum Sanctitatis Vestræ Domini Nostri Clementissimi humillime provolvitur, instanterq; uti optimo & Sapientissimo, totiusq; rei Christianæ (cuius habenas dignissimè Sanctitas Vestra moderatur)

Patri

Patri & Conservatori supplicat, quatenus placeat Sanctitati Vestræ in salutem & ornamentum rei apud nos Catholicæ, & totius Provinciæ Nostræ Russiæ, Venerabilem Patrem Ioannem de Dukla, Ordinis Minorum de Observantia Bernardinorum, alterum Sidus, & Asylum Sarmatiæ, vitâ & miraculis antiquitus clarum, Beatum decernere. Istius unius Civitas Leopolis, alioquin, Nobile totius Orientis Emporium, Divi sui Indigetis Sacros Cineres, Venerabilecq; Sepulchrum habet & veneratur. Cuius etiam Patrocinio, Nos, Maioresq; nostri contra Tartarorum Colluviem, & languorum incommoda, datis votis protegimur. Atque ideo Beatissime Pater hæc desideria Nostra &c.

Franciscus Gonzaga Episcopus Mantuanus, in Libro, Cui titulus de Origine Seraphicæ Religionis impresso Venetijs Anno 1603 Secunda parte titulo, Provincia Poloniæ Fol: 525 De Conventu Sancti Andreæ, Ordinis Minorum de Observantia scribens ait.

MOrtem obijt hoc in ipso loco, in quo 40 Fratres convivunt Beatus Pater Ioannes de Dukla, qui vivus omni virtutum genere claruit, & mortuus miracula edidit: Nam honestam Matronam, sibi peccata confiteri assuetam, ab oculorum cæcitate, qua per decennium laboráverat, suis meritis liberavit: & plurimos infirmos sanitati restituit. Quamobrem eius ossa post plurimos annos, ex huius Provinciæ Ministri mandato exhumata, honesto loco, inter duos párietes recondita sunt.

Ioannes

Ioannes de Komorowo in Libro Manuscripto antiquissimo charactere (cui titulus talis, Incipit tractatus Cronicæ Fratrum Minorum Observantium tempore constantien: Concilij, & specialiter de Provincia Poloniæ per Fratrem Ioannem de Komorowo eiusdem Ordinis minimum collectus) exarato, in descriptione Anno 1484, quo ipse Author supervixit, hæc habet.

CIrca idem tempus claruit B. Ioannes de Dukla, qui in Conventu existens fuit acceptissimus, pluries Guardianus, apud eos in Crosna & Leopoli. Tandem & Custos fiebat. Instigante autem Spiritu Sancto, zelo melioris profectus accensus, obtentâ licentiâ á suo Ministro Provinciali, qui tunc erat præsens Leopoli, venit ad Fratres de Observántia, petens ut susciperetur ab eis, quod obtinuit. Sicq; remansit in Observantia regulari, ubi mirabiliter profecit in virtutibus, ferventissimus in Choro, & Oratione perseverans. Beatæ Virginis, Horas aliquoties per diem orabat, implens tempus primævum, quod inutiliter expenderat. Hic dum legi imprimis Regulam secundum morem Familiæ audiret, ingentissimè flevit. Quâ etiam circa finem vitæ suæ, per Clericos Fratres ei legentes, mente est informatus. Hic Posnaniæ existens, duos Fratres quosdam audivit dicentes, quorum primus erat in sæculo Eremita. Quod melius fuit mihi Eremiticam ducere vitam, quàm Religionem istam intrasse, in qua video tot impuritates oriri; & alter eiusdem verbis adhæserat. B. autem Pater intulit. Ego gratias immensas Deo referre non desistam, qui me indignum in sanctam

ctam hanc Religionem implantare dignatus est, si enim in Religione existens, aliquas ex me levitates ostendo, quantis putatis me in seculo existentem, ubi occasiones multæ sunt peccandi, sceleribus involutum fuisse. Quam responsionem audientes illi Fratres in Religione sancta gaudentes perstiterunt. Summopere enim dedignabatur, audire fratres murmurantes, aut mutuo se obloquentes, aliquos eorum dure arguebat, quosdam autem levibus verbis ad id non faciendum inducebat. Is etiam in Orationibus inueniebatur pernoctasse, ingenteq; flevisse, hoc autem potissime cum Fratres omnes sopori se dedissent, faciebat. Idem, qui munditiam utriusq; hominis summe diligebat, nam culpam suam iuxta consuetudinem Fratrum purissime, & simpliciter iunctis manibus dicebat. Et quamvis per multos annos visum non haberet, tamen mundiciam in vestibus, cella, & alijs multum diligebat. Cæcus igitur existens, Prædicatoris, & Confessoris Officia strenue exercebat, legente enim ei sermonem aliquo fratre, memoriter percipiebat, & prædicabat. Hic denicq; plenus annis bonis, admiranda patientia, existens, infirmitatibus pedum ulcerosorum, devotione fervidâ, obedientiâ promptâ, cæterarumq; virtutum culmine prædotatus, exemplum Sanctitatis Fratribus existens, ad Regna Cælorum evolavit. Ipso die S. Michaëlis Archanheli. Anno Dñi 1484. Leopoli tumulatus claret innumeris miraculis. Nedum Christiano populo vota complenti auxiliator existit: verum multos Ruthenos, Schismaticos, & Armenos, à diversis languoribus, captivationibus, & damnis liberat. Principium autem miraculorum post eius mortem felicem, fuit. Quidam Frater tunc Guardianus loci fe-

bri quassabatur ingenti, qui, quamprimum suâ lectîcâ, ipso ignorante, coopertus erat, statim sanus surrexit. Item quædam Mulier filia Confessionis eius, per decemannos visu caruit oculorum, eidem B. Pater per visum apparuit, atq; iret ad sepulchrum eius (referens, quia iam mortuus erat) admonuit. Ipsâ votum implente, ibidem circa sepulchrum orans, pristinæ sanitati restituta est. Post autem innumerâ patrata sunt eius meritis miracula, & usque hodie renovantur.

Georgius Iendrzeiowski Leop: Anno 1586 Secundaparte, quæ est de Fratribus præcipuis in diversis locis Provinciæ Polonæ sepultis, de Servo DEI P. F. Ioanne Duclano hæc habet.

IN loco Leopolien: requiescunt multi Fratres præcipui, inter quos, uti Sol inter stellas lucet, claretque miraculis B. Ioannes de Dukla &c. Hic prædictus Cronista describit vitam Ven. P. F. Ioánnis ijsdem plane verbis, quibus in libro prius exhibito descripta est. Post vitæ verò enarrationem, átq; illorum duorum miraculorum, in recenti post mortem eiusdem Patris factorum commemorationem, hæc quæ sequuntur addit. Post autem innumera patrata sunt, & fiunt miracula, quæ à Fratribus conscribebantur authoritative, sed tandem occasione incursionum Tartarorum, & Turcarum, perdita sunt. Demum Frater Ioannes de Komorowo tunc Provinciæ Polonæ Minister existens, visitans locum Leopolien. circa Annum Domini 1521, timens ne perderentur Ossa seu Reliquiæ Corporis B. Patris, quia in terra simpliciter tumulatus erat, & quia

alter

alter Frater Subter Patris Corpus erat prius sepultus aliquot annis, ne Fratres post deciperentur, vel dubitarent, Quod, vel Quæ Corpus aut Reliquiæ B. Patris essent, & quia adhuc tunc erant Fratres præsentes, qui eundem sepelierunt, fecit tumulum aperire suum, cum licentia Innocentij Octavi, & ejicere terram extra Ecclesiam; sed pulveres, qui erant circa Corpus B. Patris, fecit intra muratum tunc sepulchrum imponere (ossibus alterius Fratris ibidem sepulti remanentibus) lotis vino, & exsiccatis ossis B. Patris in arcam quærcinam imposuit, quam locavit intra murum elevatum supra terram, & clausit desuper lapide magno, sed ostiolum reliquerunt versus altare magnum; clausum tamen tenui muro, ut leviter posset extrahi tempore necessitatis. Hic *consequenter facit mentionem aliquorum miraculorum, velut apud omnes illo tempore notissimorum in hæc verba.* Multa usq; in hodiernum diem miracula fiunt B. Patris meritis. Anno 1573. De uno claudo, qui sanus exivit. Item de quodam Fratre Laico, qui furtivam ceram de sepulchro Patris cuidam Sacerdoti servabat. 1577. De quadam muliere, quæ patiebatur infirmitatem per plures annos, hæc apud sepulchrum eius sanata est Anno 1580: Et alia multa, quæ brevitati studendo omitto. Hæc ille

Hyacinthus Prußcz in libro Polonico edito, & Typis impreßo Cracoviæ, cui Titulus Forteca Duchowna, *Anno 1662 hæc habet fol:* 150

Błogosławiony Ian Zákonu Swiętego Fráncißzka *Conventualiũ*, urodzony z uczćiwych Rodźicow w Miá-

 ßeczku

ſtecżku nazwanym Dukla, z młodości Zakon S. Fran-
ćiſzka we Lwowie przyiął, gdźie wkrotce potym dla
ſwiatobliwości iego na Przełożeńſtwo od nich przy-
muſzony bywał wielekroć, ná ktorym ták ſię ſprawo-
wał, że od wſzyſtkich ná wielka miłość ſobie zarabiał.
Lecz on pragnąc doſkonalſzy żywot prowadzić, pro-
ſił ſwego Oycá Prowincyáłá, áby ſię przenioſł do Ber-
nardyńſkiego Zákonu, co uproſił, y z chęćią przyię-
ty zoſtał. Kędy w ſwiatobliwości Zákonney poſtą-
pił, że żdał ſię innych przechodzić. Vſtáwiczny był
w modlitwie, ktorą z płáczem, y przez cáłą noc od-
prawował. W Chorze naypierwſzy, Godźinki Pan-
ny Máryey kilká razy odprawował, zá co mu też ſama
dźiękowałá. Regułę Swiętego Francíſzká ná pámięć
umiał, ktorą zawſze z płáczem rozmyślał. W Pozna-
niu potym mieſzkáiąc, dwu Bráći Zákonnych niećier-
pliwych mowa ſwoią y przykładem zbudował, ktorzy
w Zákonie ſwiatobliwie żywotá dokonáli. Doświád-
czáiąc P. Bog ćierpliwości iego, rożne ná niego krzy-
że dopuſzczał, y przez długi czas ślepotą był náwie-
dzony, w ktorey iednak będąc, powinności ſwoiey
w niczym nieopuſzczał. Poſłuſznym, pokornym,
ćierpliwym był, iáko práwdźiwemu Zákonnikowi ná-
leży, przed ſmierćią ſrogie bolenie nog máiąc, y wrzo-
dami zkáncerowáne ćiáło, w czym bynamniey nieprzy-
krzył ſobie, ále weſoło w tym trwáiąc, Pánu Bogu
dźiękował. Siedm Pſalmow Pokutnych z Bráćią od-
prawował. Nayſwiętſzym Sakramentem ſię opátrzy-
wſzy, zupełnego báczenia będąc, Pánu Bogu Duchá
ſwoiego oddał, názáiutrz po S. Michále Roku 1484.
Pochowány w Kośćiele Swiętego Ięđrzeia we Lwowie
u Bernardynow. Ciáło iego cudámi ſławne, zá roſka-

zaniem.

zaniem Innocentego Osmego Papieża podniesione: Wielkie dobrodzieystwa, zá iego przyczyną utrapieni ludźie odnosza. *Ex Chronica Ord. Prov. Reg. Pol. fol. 22 in Catal. Sanctorum fol. 129.*

Lucas Vadingus in Annalibus Minorum Lugduni editis Anno Domini 1648 Tom. sept. fol. 169 numero 25 ad 36 inclusive hæc habet.

ANno Christi 1484 mortuus est B. Ioannes de oppido Dukla in Regno Polonia circa fines Hungariæ, honestis Parentibus ortus. Adolescens Regulam S. Francisci apud Patres Conventuales professus, in ea observanda studiose laboravit, ob singularem humilitatem omnibus gratissimus. Crescente ætate, crevit & bonis moribus, quos optimæ conversationis, & exemplo ubiq; amplius commendabat. Ad Religionis munia perquam Idoneus. In diversis Conventibus institutus est Gvardianus, & Custodiæ Leopolienſis Præfectus. A. B Ioanne Capistrano in Poloniam per Regem Casimirum vocato ad Observantium Familiam receptus, magnum sui apud Patres Conventuales reliquit desiderium. Sub hoc instituto omni virtutum genere amplius florere cæpit, Orationi & meditationi iugiter insistere ultra statutas in Choro horas, sæpius in Oratione pernoctare, ubertim flere, reatus multâ pœnitentiâ compensare. Beatissimæ Virgini quo ad vixit, addictissimus, eius horas per diem, iterum iterumque recitabat, nullum erga consodales aut proximos prætermittens charitatis officium. Regularium votorum & institutionum observantissimus, humilia libenter exer-

exercebat officia. Quoties in Capitulis ex more regulam audiebat recitari, abunde flere solebat, propter neglectas aliquas observantias regulares. In Convētu Posnaniæ, audiens Fratrem quemdam prius in seculo Eremitam suæ professionis pœnitentem, & dicentem; satius & securius mihi foret vitam prosequi Eremiticam, quam tot me huius vitæ periculis committere; cumque his verbis alter consodalis adhæsisset, utrumq; ita benigne Ioannes affatus est: Ego gratias ago immensas Deo, qui me indignum huic sacræ implantavit Religioni: Si enim in hoc statu aliquoties in lapides offensionis impingo, quantis me putatis in seculo, ubi tot sunt occasiones peccandi, malis involvendum? His auditis vacillantes suam deposuerunt opinionem, & gaudenter in Religione perstiterunt. Communis pacis, & Fraternæ Unionis Cultor & Protector dicebatur, dedignatus sibi invicem obloquentes audire. Vere pauper & simplex, ac timens Deum, solo Regulæ libello ditissimus, cuius lectione in tantum oblectabatur, ut diebus fere singulis, eam vel per se legerit, vel per alium amisso visu legi poposcerit.

Ad tot tantaq; gratiarum charismata, alias nobilissimas virtutes, castitatem, obedientiam, mansuetudinem, & Pietatem adiunxit. Culpam suam iuxta Religionis consuetudinem, purissime iunctis manibus dicebat, & strictissime silentium servabat. Nihil illo tollerantius in laboribus, in vigilijs, in disciplinis, nihil continentius, in victu fuit, & vestitu. Prædicationis Officium non devote, quam efficaciter ad profectum peregit animarum, maxime in Ruthenis, Schismaticis, & Armenis confutandis, & ad unionem reducendis. Et licet à Domino percussus esset cæcitate,

alijsq;

alijsq; graviſsimis infirmitatibus, uti alter Iob, aut Tobias probatus, perfectusq; inventus, tamen à ſermonibus habendis & confeſsionibus excipiendis, nunquam deſtitit, & in ſalute hominum procuranda ita ſe habuit, ut admirandæ patientiæ, charitatis fervidæ, ſanctitatis eximiæ vivum exemplar haberetur. Plenus dierum & bonorum operum ſeptuagenarius, viribus corporis deſtitutus, Sacramentiſ procuratus, recitatis. Psalmis pœnitentialibus, in manibus Fratrum, in circuitu pſallentium, ſpiritum feliciter cælo reddidit; in die S. Michaelis Archangeli. Sepultus in templo S Andreæ ſuorum conſodalium Leopoli.

Servi ſui Sanctitatem Dominus ſtatim poſt obitum multis declaravit miraculis, quæ authentice examinata, & in proceſſum compacta, teſtimonio Conſulum Leopolienſium comprobata, in Vrbem transmiſſa ſunt. Sexdecem mortuos, reſuſcitaſſe, & Septuaginta quatuor, à varijs infirmitatibus curaſſe, acta perhibent diligenter exſcripta, habenturq; in Fratrum Archivo, variæ uirorum Nobilium ac Principum literæ atteſtantes ſe Divina recepiſſe beneficia Ioannis interceſsione. Ad ſepulchrum appenſa ſunt, ultra pleraſq; alias tabellas, argenteæ ſeptuaginta octo, & una de auro ſolido adiectis earum inſcriptionibus. Multa ad eius ſepulchrum leguntur Epithaphia pro temporum & ſucceſſuum varietate. *Et infra* Anno Dñi 1484 feria 3 in feſto S. Michaelis Archangeli Beatus Ioannes de Dukla feliciter migravit ad Chriſtum, cuius ſacrum Corpus tumulatum hic iacuit in terra annis 37 hebdomadis tribus. Tandem iuxta tenorem Bullæ Summi Pontif: Innocentij VIII præſente Reverendo Patre Ioanne de Komorowo Miniſtro ſecundo huius Provinciæ,

le

lévatæ sunt eius sacræ reliquiæ, aquâ vinoq; lotæ, & honorificè hic sunt recondituæ Anno Dñi 1521 feria 3tia post festum undecim millium Virginum ad laudem Omnipotentis Dei, qui in Sanctis suis declaratur. Pro huius Optimi Viri Canonisatione non semel supplicârunt, Rex & Proceres Poloniæ, sed & adhuc continuo instant Sigismundus Rex primo ad Paulum V. deinde ad Vrbanum VIII literas dedit deprecatorias, quibus etiam suas addidit Constantia Regina, nec non Ioannes Andreas Prochnicki Archiepiscopus Leopoliensis, Decanus, totumq; Capitulum eiusdem Metropolitanæ, Stanislaus Imperator Exercitus, Ioannes Palatinus terratum Russiæ, Conventus seu Comitia Palatinatus Belzensis. Iacobus Regni Polonici Inciſor, & Capitaneus Crasnostavienſis &c.

In Manuscriptis Authenticis Venerabilis Capituli Leop: sub titulo Ecclesiæ, & Monasterium Bernardinorum Fol. 194 hæc habentur.

ANno à Christo nato 1460 Regnante Casimiro eius Nominis tertio Polonorum Rege, Magnus Dominus Odrowąz Terrarum Podoliæ, Gubernator, Capitaneus Leopoliensis impetrato Reverendorum Dominorum Spiritualium consensu, emptaq; ante ipsam Civitatem Leopolien. area, erexit in ea, & ædificandam curavit Ecclesiam cum Conventu pro Frâtribus de Observantia S. Francisci, quorum illo ævo erat Præsidens Gvardianus Gabriel de Verona, ex Fratribus vero unus erat B. Ioannes de Dukla, qui ob insignem Sanctitatem vitæ in ea Ecclesia sepultus magnis etiam claret gratijs, & miraculis Divinis &c. *In*

In vita B: Simonis de Lipnica Ludovicus Skrobkowicz in libro impreſſo Brunsberga Cap: nono, Fol: 25 talia habet

CÆterum multis, qui ab eius diſerto ore pendebant & diſciplina, tres maxime, per traducem pietatis laudem famoſi, B. Ioannes Duclanus, B. Vladislaus Gelnovius, & B. Raphaël Proſsovius, ſinguli tantum iſto Doctore profecerunt, quantum poſtea ipſorum declaravit Sanctitas à fide Annalium, continua miraculorũ ſerie, & conſcientia gentis Noſtræ hominum exigenda. Eam ſeparatis voluminibus includere fruſtra tentarunt, nonnulli; nam ſemper occurrit, quod ſemper addant. Et dum hæc ſcribo properat ad finem B. Ioannis & Vladislai vita, & miraculorum examen, authoritate ſummæ Sedis in forma (ut vocant) probante inſtitutum. Nec ambigitur, debitis brevi ab Eccleſia vniverſali cumulandos honoribus, quos inſtar Civitatum refugij, Eccleſiæ ſeptemtrionales expertæ ſunt pluries proficuos Patronos &c.

WIelebny Oćiec Florian Straſzynſki Zákonu Kaznodzieyſkiego Konwentu Krakowſkiego, *Ordinarius Concionator pro illo tempore*, w Kazániu ſwoim ná Błogoſławionego Kantego mianym w Kośćiele Swiętey Anny, y do Druku podanym, Całey Akademii Krakowſkiey dedykowánym w tymże Roku 1684 ktorego Tytuł Ręka Wſzechmocnośći Boſkiey &c: miedzy innemi Swiętemi, ktorzy w Akademii Krakowſkiey ſtudia ſwoie traktowáli, y tego Wielkiego Sługę B. żego kładzie, tak bowiem *Fol.* 1 *Parte* 2 mowi. Więc że według miodopłynnego Bernarda gorzeć tylo to ieſt nikczemnoſć,

mność iedna; świecić tylo, iest iedna prożność; ale gorzeć y świecić iest doskonałość wielka. *Ardere tantum parùm est. lucere tantum vanum est. lucere simul & ardere perfectum. Bern. de Nat. Ioan.* á żeby pokazała ta Naiaśnieyśza Mátka *regales gestans fasces* że przy pożárách swoich miáłá zaraz y świátło, á toż świecíła y świeći Niebom náprzod, kiedy ile się godźi w Koronie nászey Polskiey ráchować Stánisławow, Kazimierzow, Iackow, Iwonow, Stánisławow Kostkow, Szymonow z Lipnice, Iozefatow, Michałow Giedroćiow, Ianow z Dukle, Stánisławow Kazmierskich, Izałaszow, Kadłubkow, y wielu innych świątobliwośćią wsławionych ludźi, tedy wszyscy ći wyznáła to niebẽ, że z źrzodłá teyto Mátki świątobliwośći swoiey bráli początki, świecilá y świeći Kośćiołowi Bożemu &c.

Hæc eadem quanquam brevius leguntur in vita B. Raphaélis Proszoviani impressa Posnaniæ Anno 1686 fol: 19 numero de tenore tali.

DIgnum omnino hic inseri, quod in vita B. Simonis Lipnicij Ludovicus Skrobkovicius supra nobis memoratus consignavit. Inter eos, qui multi à diserto Simonis ore & disciplinâ pendebant, tres maxime per traducem pietatis laudem celebres B. Ioannes Duclanus, qui Leopoli in Ecclesia eiusdem Ordinis, B. Vladislaus Gielnovius Varsaviæ quiescunt, & B. Raphâel Proszovicius, singuli tantum isto Doctore profecerunt, quantum postea ipsorum declaravit Sanctitas à fide Annalium continua miraculorum serie & conscientia gentis Nostræ hominum exigenda &c.

Cla-

Clarißimus Stanislaus Iosephus Bieżanowski in Lampadibus Seraphicis editis Anno Salutis 1672 hæc habet

Lampade prima.

AD iſtius ſeculi felicitatem pertinere debuit
qui ad Indigetes Poloniæ Divos ſpectavit,
dignus inter eos, felici vinculo temporis,
quos inter, dignus fuerat Conſortio æternitatis;
Lucis à meridie Filius
ad montana iuſtitiæ, ortus in ſubmontanis,
IOANNES de Dukla.
Ab auſtrali Poloniæ plaga, ignes eos concepit
quibus olim accenſus
Seraphicos in Ordine Minorum Profectus
ſitiit ſemper Maiores.
Ab ardore ſeculi innocentem animam ſervans,
tempeſtive ſubduxit;
Cumq; periculoſum fornacis Babyloniæ incendium,
ſemel nonniſi tribus pueris, miraculo divino peperiſſe
intelligeret.
Maluit DEO victima cadere, quam mundo.
Ita carbones ardentes ſuper caput inimici congerens
Amicus DEO uſq; ad Aras.
Impuri pabulum ignis, ad altare thymiamatis vertit,
quando,
aſceticam vitã inter FF Conventuales primum profeſſus
fatuos ſeculi ignes, ad ſacrum fomitem riſit;
hic ille vinctus in Domino
Ne animarum hoſtis, nodum in ſcirpo quæreret:
cum Religioſis animam votis innodaſſet
inter obedientiæ vincula liber, ad ſummum abiit.

pyramidales nimirum ignium eruptiones in altum æmulatus,
contineri non potuit, quin ad ſphæram ſuam abiret.
Ætherea illi mens, tota ſurſum correpta
ad ſanctimoniæ ſtuporem, ita brevi, ut cæleſtis ſtupa, exarſit
ceu nihil unquam terreſtre haberet
cum ſe profundiſsima humilitate, infra terrarum infima abieciſſet.
ex hoc profundo. Veſuvius ille,
aut ſi Puteolos mavis;
ex hoc humilitatis abdito, tanti ignes
quos cũ illa, ſub modio ponit, ſuper cãdelabrũ erupere.
nimirum Duclanus noſter.
Modeſtiſsimo de ſe ſenſu id meruit
ut quod maxime humiles fugiunt, præeſſe cæteris non effugerit.
ignem quippe ſinu fovebat, qui contineri non poterat:
ut non, quæ eius natura eſt, appareret:
Prælatus alijs, primus in ſe deſcendit
Omnium Parens, ſui cenſor rigidiſsimus
ut alijs regula vitæ fieret
vivere voluit Seraphicæ Regulæ ad amuſsim.
cuius ut acerrimum Zelotem intelligas,
cogita eum;
Magno Spiritu actum, non prius animo quieviſſe,
quam verus de Obſervantia Religioſus deſineret inter
Obſervantes.
Et alia multa ſcribit in toto libello idem Author.

Bartho-

Bartholomæus Zimorowicz Consul Leop: in Libro, cui titulus Domus virtutis & honoris; talia habet.

NOvum & nullo superabile bello munimentum accessit munitionibus Nostris D. Ioannes Duclanus. Is modicus Originis, ingens virtutum, ab uberibus Matris, uberibus Magnæ Matris Deiparæ Virginis adhæsit, brevique per ubera Matris, ad vulnera Filij admissus est, totus in præconia tantæ Matris, totus in laudes talis Filij effusus, nil prius in corde, nil frequentius in ore, præter IESUM & MARIAM habuit. Mox signa Ducis Seraphici, signis salutis nostræ insigniti secutus inter Tyrones subsignanus, inter Triarios Antesignanus sparthanâ disciplinâ meruit, monitis deinde exemplisq; Divi Ioannis Capistrani, tanquam trophæis Miltiadis excitus, strictiori militiæ D. Bernardini nomen, se ipsum in arctiorem custodiam dedit. Abinde hostis jurati petulantiam patientiâ, luxum absti nentiâ, tumorem contemptu sui triumphavit. Orationibus assiduis familiare sibi fecit Cælum, cuius nutu satellites Orcinos, morbos male morantes, mortem deniq; caute quavis surdiorem, dicto suo habuit audientem. Cumq; aliquoties infra Fratres Minores Superior, neque oculis captus â Regula aberassет, neq; pedes æger in via observantiæ cespirassет, nullamque vacationem sibi emerito indulgeret, stans ciensq; pugnam in primo ordine, cælitus missionem obtinuit. Contagio tum autumnalis, Leopoli per vulgus serpebat, & in Curia cæleſti Primipilus supernæ militiæ Michael triumphum agebat. Cui ut quam plurimos laureatos Comites transscriberet dum Divus noster

media

media inter tela laborat, animam in acie posuit, verissimum pro Fratribus suis Anathema. Elatus e prælio cum victoria, scuto insuper salvo, cuius sub umbone secura Leopolis etiam nunc delitescit. Ego vitam & calamum duco, bis ex ipsis faucibus fati manu Divi ereptus, præsertim cum de pisce, rapidissima spina fauces mihi obsedisset, vitam etiam ereptura, nisi prior illam e gutture Duclanus Medicus eripuisset. Toties ergo voti damnatus memoriam eius sancte adoro, & ante duobus distichis ad Mausoleum marmoreum appensis testatus sum.

Hoc tibi pro Patria carmen Duclane columna
Dedico præsidium dulce decusq; meum
Herba stat ut fragilis firmo subnixa colosso
Sic ego vivo tua, Dive levatus ope.

Et præter me, cæci oculos, claudi pedes, ægri salutem, mortui vitam, supplices vota ad tumulum eius identidem recipiunt, sed hæc librum non paginam unam requirunt. Unum tamen illudq; palmarium sanctimoniæ illius argumentum, á nullo quidem scriptore, mutis chartis commissum, solis tantum veterum nostrorum linguis celebratum, tacitus præterire non possum. Triduo illo, quo Bogdanus Dynastes Moldavicus Leopolim quotidiana oppugnatione impetierat: PP. Bernardini subita eius irruptione præventi, vix ipsi intra portas Vrbis se receperunt, omni supellectili domestica, ipsisq; Reliquijs Divi Duclani libidini hostium relictis. Toto ergo tempore invasionis, Cœnobium Templumq; sola præsentia Divi defensum, stetit illæsum. Posteaquam vero conticinio noctis tertiæ, Cives tenebris muniti, Liposano 2 thecam eius, in Vrbem deportarunt, post meridiem noctis eiusdem, Clau-

strum

strum Sacellumq; ei annexum, præsidio deducto vacuum, ignis hostilis hausit, Civitas autem velut novis subsidijs firmata, nihil hostile in posterum passa est. Mansit igitur servator Vrbis intra mænia, quam ab excidio vindicaverat, per biennium, donec Confratres sui, novas sedes superstruerent. Et quidem Cubicula monastica tignis &c:

In Instrumento Authentico ex Actis Officij Advocatialis & scabinalis Duclensis feria sexta ante Dominicam Ramis Palmarum proxima Anno 1699 ex tradito hæc leguntur.

QVi Concives Nostri digni fide, grandes senio, sexagenarij, Septuagenarij, aliqui Octuagenarij, coram Officio nostro sub conscientia iure iurando se dixerunt, & recognoverunt, nescire Parentum nomina præfati Servi DEI Ioannis, tantum audivisse à Parentibus suis, & Avis, illi vero consequenter ab Avis, Proavis suis, Venerabilem Servum DEI Ioannem de Dukla, natum ex honestissimorum Parentum legitimo toro, pietate, & sanctimonia conspicuorum, in platea ad meridiem sita, dicta vulgo Kaczyniec, modo eodem intitulatur cognomine, sed Nomina & cognomina Parentum eiusdem Servi DEI Ioannis ignorare. Tum recognoverunt, se audisse á Prædecessoribus suis iam vitâ functis prælibatum Ioannem Duclanum, adhuc Adolescentem pium, sobrium, castum fuisse plurimum devotum, extra Oppidum Dukla, in densissimis Sylvis in prærupta rupe dicta Zaszpit, in assiduis Orationibus, ieiunijs, & meditationibus vacantem aliquot annorum

norum ſpatijs, poſtea Leopolim eundem iter arripuiſſe, ibidemq; Ordinem S. Patris Franciſci ingreſſum fuiſſe, nullos ex lumbis Parentum Beati Servi DEI exiſtere conſanguineos inter modernos Concives Noſtros &c:

R. P. Ioannes Kwiatkiewicz Soc: IESV in libro, cui titulus Roczne Dzieie Kościelne *impreſſo Caliſſij in Collegio Soc: IESV Anno* 1695, *ad Annum* 1484 *idiomate Polonico hæc habet.*

W Tymże Roku umarł we Lwowie Ian de Dukla Franćiszkan, wielki Heretykow, y Schyzmatykow nieprzyiaćiel, ten lub potym zaniewidźiał, przećię błędnych oświecał; à po ſmierći tak wielkiemi cudami ſtynął, że Krol Zygmunt uważaiąc, iż Polſka od Pogan otoczona, Swiętych Patronow pomocą ſtoi, prośił o Iego Kanonizacyą.

Illuſtriſſimus ac Reverendiſſimus Popławſki na ten czas Poznanſki y Warſzawſki Kanonik, teraz Biſkup Inflantſki w Kazaniu ſwoim mianym u Grobu tegoſz Swiętego, *in præſentia* Naiaſnieyſzych Michała y Eleonory, Krola y Krolowey Polſkiey, Senatorow y Vrzędnikow Koronnych Dnia 23 Pazdźiernika Roku 1672 to ma.

STánąwſzy między dwiema, gdźie ſię udáć nie wiem.

Hinc

Hinc pascor á vulnere, hinc lactor ab ubere. Tu mnie cudowna w Duklanie zabawia świątobliwość, *Pascor á vulnere*, owdźie przedźiwna w Kapistraniewábi doskonałość, *Lactor ab ubere.* Ten w oczách moich cudámi słynie; *Lactor ab vbere*, Owego cudowna tákże dzielność piorem Historykow płynie: *Pascor á vulnere.* Owego zwyćięzkie laury w Węgrzech pod Belgradem z potęgi Tureckiey zalecáia. Tego tryumfalne palmy, tu pode Lwowem, y cáley Ruśi z Tureckiey, Tatarskiey, y Moskiewskiey siły, rebellii Kozackiey, myśl moię, y oczy zabawiaia; *Pascor á vulnere, lactor ab vbere.* Ow nád Heretykámi, Wiklefem, Hussem, y ich Adherentámi, w Niemczech, Morawie, w Czechách chwalebnie dokazuie. Ten nád Schizmátykámi, oderwánemi od Kośćiołá Bożego Grekámi, w Ruskich, Smolenskich, Kiiowskich Kráiach szczęśliwie tryumfuie. Miło wspomnieć! przy tamtym ośm umárłych, wskrzeszonych, ślepych, chromych, chorych bez liczby uzdrowionych; Miło y tu liczyć ośmnaśćie, od śmierći do żywota powroconych, tak wielu w utrápieniu pośieszonych, w chorobách uzdrowionych, w ślepośie oświeconych. Tu się Krolewskie skłániáią Sceptra. Tu Hetmanskie zniżáia się Buławy. Tu zwyćięzkie sprowádzáią się Palmy. Tu Magistratow zdáia się rządy. Tu pioruny Tureckie rozsypane, strzały Tatarskie skruszone, Szturmy Moskiewskie zrażone, Miecze Multanskie ztępione, Szable Kozackie odśieczone. A zatym *positus in medio, quo me vertam nescio &c.* y niżey trochy, to ma

Gorzał, gorzał, tym Ogniem miłośći krainy oney ubłogosławioney Duklanus Swiątobliwy, one ogniste modlitwy, całonocne ná kolana przyklękania, gorących z wnętrzności sercá łez wylewánia, żarliwe do

Ran ukrzyżowanego Iezusa pragnienia, gdy *Per Matris ubera, ad Filij vulnera* się przenosił, spaliły wnętrzności serca, y Ciało wszystko Błogosławionego tego Męża. Gorzał za żywota, gorzał po śmierći, kiedy powielekroć wybuchaiące z Grobu iego widać było płomienie. Coż zá tym? Oto *ex Cineribus* iego urodziłá się *victrix palma, victrix Russia, triumphatrix Metropolis* tuteczna. Ten to przedziwny iuż nie *Arabiæ* ále *Russiæ Phœnix*, z prochu swoiego w palmę zwyćięską wyrosły; *In nidulo suo mortuus, & sicut palma*; á iáko inny text czytá: *& sicut Phœnix multiplicavit dies suos*, ták, iż to mu pisać się może Elogium, co ieden znowu Emblematysta Palmie: *Quò annosior, eò fructuosior*, im w lata zabiegleysza, tym rodzaynieysza, pożyteczńieysza. Roku álbowiẽ Tyśiącnego Czterechsetnego Ośmdźieśiatego Czwartego w dźień sam Michała S. w swoim zagrzebiony popiele, w zwyćięskiey z niego urodzoney Palmie, *Quo annosior, eo*, łáskámi, cudámi, tryumfami *fructuosior &c.*

Topographia specialis Ordinis Minorum Observantium, Provinciæ Minoris Poloniæ in Conventu Calvariensi, ad Annum 1597 hæc habet.

LEopolis Civitas Metropolis Russiæ, præcipua in illis Regionibus, contra insultus Turcarum, atq; Scytharum munitio, ad meridiem, à finibus Valachiæ, & à Pannonia Transylvaniæ montibus, citra viginti miliaribus Germanicis, à Ponto ferme centum distans, omnium undequaq; vicinarum gentium Emporium celebre. Romanæ Ecclesiæ Archiepiscopo insignis, nec non Armenæ, & Græcæ Ecclesiarum, duobus Episcopis

pis celebris, ob ipsorum ritus antiquitus admissos. Quodq̃ in ea summum & præcipuum est inter eos, qui sub Romano Archiepiscopo vivunt, sincera & Catholica Religio nulla hucusq̃ labe infecta viget, eamque fidem, quam cum Materno lacte suxerunt, â prioribus suis de manu in manum traditam sic amplectuntur, atq̃ tuentur, ut nullum inter se Hæreticum patiantur, hinc illud etiam est, quod hæc sola Civitas fidelis nuncupetur &c: & paulo infra hæc habet.

Hic etenim B. Pater Ioannes de Oppido Dukla in finibus Hungariæ sito Oriundus, Instituti S. Franniſci desiderio flagrans, se primum Fratribus in Conventu Domino famulantibus, commiscuerat, inter quos tantopere virtutum suavitate pollebat, ut ob suos præclaros mores, vitæq̃ integritatem Fratribus illis acceptissimus esset. Vnde hanc, quam sibi conciliaverat gratitudinem, inprimisq̃ singulares, quibus præditus erat animi dotes, virtutumq̃ pigmenta, pluries apud PP. illos Conventuales, quorum sub id tempus vitæ rationem inierat, in honores, ac digna Religionis Officia evehebatur. Nam multoties Guardianus & Custos, idq̃ non in vili aliquo, & infimo, sed famoso, celebriq̃ Leopolienſi Conventu, tum etiam Crosnæ, atque alijs in locis constituebatur in quo Prælationis munere ita digne atq̃ laudabiliter sese gerebat, ut ab omnibus illius Conventûs Fratribus unice diligeretur, honoraretur & in summo pretio haberetur, hinc non parvam omnes exspectationem, citò illum suo Conventui honori, decoriq̃ futurum conceperant. At mirabilis dexteræ DEI commutatio, Spiritusq̃ Sancti instinctus vivificus, qui ubi vult spirat, ac pro beneplacito suæ sanctissimæ voluntatis, uti scit commutat, & disponit,

mirabiliter eum tetigit, atq; commovit, & Zelo meliori facilioriq; adipiscendæ perfectionis inflammavit, atq; illius animum, ad Observantiæ Sanctæ sese recipiendi, confugiendiq; gremium incitavit.

Et paulo infra.

In Oratione ferventissimus, in Choro perseverans, Beatæ Mariæ Virginis horas aliquoties per diem orabat, ut sic primævas negligentias diligenti studio resarciret, & tempus male sæpius expensum, boni operis continuatione compensaret. Qui dum primum Regulam iuxta morem Familiæ legi audiret, ingentissime gemebunda imo pectore ducens suspiria; flere cæpit, quam quidem iam cæcutiens circa finem vitæ suæ per Fratres Clericos sibi legentes, memoriæ ad literam expressit &c.

Admodum Reverendus Andreas Lubelczyk Genere Nobilis, Leopolienfis & Bochneuſis Canonicus Anno vitæ 56 febri calida ardentiſſime affectus, & à Medicis deſperatus, poſtquam per interceſſionem Sancti huius integræ Sanitati ſine mora reſtitutus extitit in ſignum gratitudinis, hæc Carmina & Orationem ſepulchro eius appoſuit in Anno 1540

Hic iacet Ioannes celebris non parva Minorum
Gloria, Lellopolis fama, decusq; Duchlæ
Hic humilis, pauper, caſtus, patiensq; laborum
Salvificæ Crucis, verus amator erat
Qui pia Franciſci veſtigia rite ſecutus
Ante Sacros Chriſti creditur eſſe pedes

Quem

Quem cum Matrē rogat Rusiæ intercessor ut ipsa
Tuta sit. & summo semper amica DEO.

℣ Ora pro nobis Beate Joannes

℟ Ne suplicum preces recedant inanes.

ORATIO

DOmine IESV Christe Fili Dei vivi, qui devotum Famulum tuum Ioannem Duclanum minoritam uestigia, Stigmatici Francisci, Passionis tuæ insigniá in in Corpore suo sub veste hispida, portantis, imitari fecisti tribue quæsumus ut pereius intercessionem a febrili passione; corporis & animæ liberemur ac idonei servi tui, in Ecclesia tua Sancta efficiamur. Qui vivis & regnas cum DEO Pare in unitate Spiritus Sancti DEUS per omnia sæcula sæculorum

A M E N

Omnia hæc S. Sædis Apostolicæ cognitioni, censuræ & decisioni subiecta sunt.

L A V S D E O

BIBL. ZN.O

BIBL. Z.N.IM.
OSSOLINSKICH